

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2006/C 96/01	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 2. februára 2006 vo veci C-143/05: Komisia Európskych spoločností proti Belgickému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2002/84/ES — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)	1
2006/C 96/02	Vec C-420/05 P: Odvolanie podané 28. novembra 2005: Ricosmos B.V. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločností	1
2006/C 96/03	Veci C-37/06 a C-58/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzneseniami Finanzgericht Hamburg z 10. a 12. januára 2006, ktorý súvisí s konaniami: Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) a ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2006/C 96/04	Vec C-50/06	3
2006/C 96/05	Vec C-55/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Verwaltungsgericht Köln z 26. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Arcor AG & Co. KG proti Spolkovej republike Nemecko, vedľajší účastník konania: Deutsche Telekom AG	3
2006/C 96/06	Vec C-59/06 P: Odvolanie podané 3. februára 2006: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločností	4
2006/C 96/07	Vec C-67/06: Žaloba podaná 6. februára 2006 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike	5

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 96/08	Vec C-73/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Köln z 19. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern	5
2006/C 96/09	Vec C-91/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	6
2006/C 96/10	Vec C-96/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Hamburg z 23. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2006/C 96/11	Vec C-99/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Stuttgart zo 7. februára 2006, ktorý súvisí s konaním: Raiffeisenbank Mutlangen e. G. proti Roland Schabel, vedľajší účastníci konania: 1. predseda Landgericht Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier	6
2006/C 96/12	Vec C-102/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	7
2006/C 96/13	Vec C-104/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Švédskemu kráľovstvu	7
2006/C 96/14	Vec C-114/06: Žaloba podaná 27. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Slovenskej republike	8
2006/C 96/15	Vec C-123/06: Žaloba podaná 2. marca 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	8
2006/C 96/16	Vec C-124/06: Žaloba podaná 2. marca 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	9
	SÚD PRVÉHO STUPŇA	
2006/C 96/17	Vec T-34/02: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Le Levant 001 a i./Komisia („Štátna pomoc — Pojem zainteresovanej strany — Výzva na predloženie pripomienok — Rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES — Opatrenie daňového odpočtu pri niektorých zámorských investíciách — Rozvojová pomoc spojená so stavbou lodí — Posúdenie podľa článku 87 ods. 1 ES — Povinnosť odôvodnenia“)	10
2006/C 96/18	Vec T-282/02: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 – Cementbouw Handel & Industrie/Komisia („Hospodárska súťaž — Kontrola koncentrácií podnikov — Články 2, 3 a 8 nariadenia (EHS) č. 4064/89 — Pojem koncentrácia — Vytvorenie dominantného postavenia — Povoľenie viazané na dodržanie určitých podmienok — Zásada proporcionality“)	10
2006/C 96/19	Vec T-194/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 – Il Ponte Finanziaria/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva obsahujúcej slovný prvok ‚Bainbridge‘ — Skoršie národné slovné, obrazové a trojrozmerné ochranné známky obsahujúce slovný prvok ‚Bridge‘ — Dôkaz o používaní — Používanie v inej forme — ‚Obranné‘ známky — Príbuzné ochranné známky“)	11

2006/C 96/20	Spojené veci T-200/03 a T-313/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. februára 2006 – V/Komisia („Úradníci — Prepustenie pre nespôsobilosť — Článok 51 Služobného poriadku — Zjavne nesprávne posúdenie — Zneužitie právomoci — Povinnosť starostlivosti — Právo na obhajobu — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Odôvodnenie — Hodnotiaca správa — Prípustnosť — Záujem na konaní“) 11	11
2006/C 96/21	Vec T-74/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Nestlé/ÚHVT („Ochranná známka spoločnosti — Konanie o námietkach — Prihláška obrazovej známky Spoločenstva obsahujúca slovnú zložku ‚QUICKY‘ — Skoršia obrazová národná, medzinárodná ochranná známka a ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovnú zložku ‚Quick‘ — Skoršia slovná národná ochranná známka QUICKIES — Nebezpečenstvo zámeny — Zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“) 11	11
2006/C 96/22	Vec T-342/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Adam/Komisia („Úradníci — Odmeňovanie — Príspevok na expatriáciu — Článok 4 ods.1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Pojem ‚služba uskutočnená pre iný štát‘“) 12	12
2006/C 96/23	Spojené veci T-437/04 a T-441/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Standertskjöld-Nordenstam a Heyraud/Komisia („Úradníci — Povýšenie v rámci tzv. ‚druhej časti postupu‘ — Hodnotiace obdobie 2003 — Nezaradenie do zoznamu úradníkov vybraných na účely povýšenia do platovej triedy A3 — Porušenie článku 45 Služobného poriadku a zásady rovnosti zaobchádzania“) 12	12
2006/C 96/24	Vec T-471/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 – Karatzoglou/AER („Dočasný zamestnanec — Zrušenie zmluvy — Článok 47 ods. 2 písm. a) PZOZ — Dodržiavanie ustanovení zmluvy — Legitímna dôvera“) 13	13
2006/C 96/25	Vec T-338/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2006 – Centro Europa 7/Komisia („Článok 86 ods. 3 ES — Zamietnutie sťažnosti — Žaloba o neplatnosť — Námietka neprípustnosti“) 13	13
2006/C 96/26	Vec T-171/05 RII: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 17. februára 2006 – Nijs/Dvor auditorov („Konanie o predbežnom opatrení — Úradníci — Nový návrh — Článok 109 rokovacieho poriadku — Nové skutkové okolnosti“) 13	13
2006/C 96/27	Vec T-438/05: Žaloba podaná 14. decembra 2005 – Daishowa Seiki/ÚHVT 14	14
2006/C 96/28	Vec T-26/06: Žaloba podaná 25. januára 2006 – Trioplast Wittenheim/Komisia 14	14
2006/C 96/29	Vec T-32/06: Žaloba podaná 27. januára 2006 – Justerini & Brooks Limited/ÚHVT 15	15
2006/C 96/30	Vec T-36/06: Žaloba podaná 26. januára 2006 – Bundesverband deutscher Banken/Komisia 15	15
2006/C 96/31	Vec T-37/06: Žaloba podaná 7. februára 2006 – MEGGLE/ÚHVT 16	16
2006/C 96/32	Vec T-40/06: Žaloba podaná 9. februára 2006 – Trioplast Industrier/Komisia 17	17
2006/C 96/33	Vec T-41/06: Žaloba podaná 6. februára 2006 – Poľská republika/Komisia Európskych spoločností 17	17
2006/C 96/34	Vec T-51/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 – Fardem Packaging/Komisia 18	18
2006/C 96/35	Vec T-52/06: Žaloba podaná 13. januára 2006 – Harry’s Morato/ÚHVT 19	19

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 96/36	Vec T-54/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 – Kendrion/Komisia	20
2006/C 96/37	Vec T-55/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 – RKW/Komisia	20
2006/C 96/38	Vec T-56/06: Žaloba podaná 17. februára 2006 – Francúzsko/Komisia	21
2006/C 96/39	Vec T-57/06: Žaloba podaná 17. februára 2006 – Marly/ÚHVT	22
2006/C 96/40	Vec T-58/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 – Halte/Komisia	23
2006/C 96/41	Vec T-60/06: Žaloba podaná 16. februára 2006 – Talianska republika/Komisia	24
2006/C 96/42	Vec T-64/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – FLS Plast/Komisia	24
2006/C 96/43	Vec T-65/06: Žaloba podaná 24. februára 2006 – FLSmidth/Komisia	25
2006/C 96/44	Vec T-66/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen/ Komisia	26
2006/C 96/45	Vec T-67/06: Žaloba podaná 20. februára 2006 – Elini N.V./ÚHVT	27
2006/C 96/46	Vec T-68/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Stempher a Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher/Komisia	28
2006/C 96/47	Vec T-69/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Aughinish Alumina/Komisia	29
2006/C 96/48	Vec T-70/06: Žaloba podaná 28. februára 2006 – Audi/ÚHVT	30
2006/C 96/49	Vec T-72/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Groupe Gascogne/Komisia	30
2006/C 96/50	Vec T-75/06: Žaloba podaná 27. februára 2006 – Bayer CropScience a i./Komisia	31
2006/C 96/51	Vec T-77/06: Žaloba podaná 13. februára 2006 – Talianska republika/Komisia	32
2006/C 96/52	Vec T-79/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Sachsa Verpackung/Komisia	32
SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE		
2006/C 96/53	Vec F-119/05: Žaloba podaná 13. decembra 2005 – Gesner/ÚHVT	34
2006/C 96/54	Vec F-6/06: Žaloba podaná 13. januára 2006 – Scafarto/Komisia	34
2006/C 96/55	Vec F-7/06: Žaloba podaná 23. januára 2006 – B/Komisia	35
2006/C 96/56	Vec F-10/06: Žaloba podaná 5. januára 2006 – André/Komisia	36
2006/C 96/57	Vec F-13/06: Žaloba podaná 9. februára 2006 – Zuleta de Reales Ansaldo/Súdny dvor	36
2006/C 96/58	Vec F-14/06: Žaloba podaná 15. februára 2006 – Chevalier Carmana a i./Súdny dvor Európskych spoločenstiev	37

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 96/59	Vec F-15/06: Žaloba podaná 15. februára 2006 – Abba a i./Európsky parlament	37
2006/C 96/60	Vec F-16/06: Žaloba podaná 15. februára 2006 – Augenault a i./Rada	38
2006/C 96/61	Vec F-17/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 – Vereecken/Komisia	38
<hr/>		
	II <i>Úvodné akty</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2006/C 96/62	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006	40

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 2. februára 2006

vo veci C-143/05: Komisia Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2002/84/ES — Nепrebratie smernice v stanovenej lehote)

(2006/C 96/01)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-143/05, Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: K. Simonsson a W. Wils, splnomocnení zástupcovia) proti Belgickému kráľovstvu (v zastúpení: M. Wimmer, splnomocnený zástupca), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 29. marca 2005, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda piatej komory J. Makarczyk, sudcovia R. Schintgen a J. Klučka (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Belgické kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2002/84/ES z 5. novembra 2002, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice o námornej bezpečnosti a o zabránení znečisťovaniu z lodí, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 143, 11.6.2005.

Odvolanie podané 28. novembra 2005: Ricosmos B.V. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-420/05 P)

(2006/C 96/02)

(Jazyk konania: holandčina)

Ricosmos B.V. podal 28. novembra 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 13. septembra 2005 vo veci T-53/02, Ricosmos BV proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje advokátska kancelária Hertoghs advokáti a finanční poradcovia, so sídlom v Parkstraat 8, à (4818 SK) Breda, Holandsko.

Odvolať navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil, že opravný prostriedok je prípustný a dôvodný;
- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2005;
- vyhovel návrhu podanom v prvom stupni na zrušenie rozhodnutia Komisie REM 09/00 zo 16. novembra 2001, ktorým bolo rozhodnuté, že odpustenie dovozného cla odvolateľovi nie je opodstatnené;
- subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania pred Súdny dvorom ako aj pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzneseniami Finanzgericht Hamburg z 10. a 12. januára 2006, ktorý súvisí s konaniami: Viames Agrar Handels GmbH (C-37/06) a ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

V odôvodnení svojho opravného prostriedku proti vyššieuvvedenému rozsudku odvolateľ uvádza nasledovné tvrdenia:

(Veci C-37/06 a C-58/06)

1. Odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho, v každom prípade príliš úzkeho výkladu predovšetkým článkov 905 až 909 vykonávacieho nariadenia k colnému kódexu Spoločenstva⁽¹⁾ ohľadom konania o vrátení a/alebo odpustení cla. Zásada právnej istoty totiž vyžaduje, aby bolo právne postavenie Ricosmos v konkrétnom prípade predvídateľné. V tomto prípade tak tomu podľa Ricosmos nebolo, nakoľko nebol informovaný o prerušení konania. Súd prvého stupňa navyše nesprávne vychádzal z príliš úzkeho chápania práva na obhajobu a podal príliš úzky výklad práva na včasný a neobmedzený prístup k spisu (tak k spisu vnútroštátnych colných orgánov, ako aj Komisie).

(2006/C 96/03)

(Jazyk konania: nemčina)

2. Rozhodnutie Súdu prvého stupňa navyše nie je podľa odvolateľa v súlade s právom Spoločenstva. Odvolateľ tvrdí, že zásada právnej istoty súčasne vyžaduje, aby kritériá pre určenie absencie hrubej nedbanlivosti boli jasné a jednoznačné. Práve z dôvodu relatívne širokého významu pojmu hrubej nedbanlivosti musia byť tieto kritériá vykladané zužujúco a striktné. Nedbanlivosť musí byť evidentná a podstatná a musí existovať príčinná súvislosť s osobitosťami jednotlivého skúmaného prípadu. Súd prvého stupňa v predmetnom prípade pokladal za málo relevantnú alebo irelevantnú komplexnosť právnej úpravy a relatívnu profesionálnu skúsenosť žalobcu a na druhej strane vykladal nesprávne alebo minimálne príliš formálne určitú časť povinností odvolateľa.

Finanzgericht Hamburg (Nemecko) podal uzneseniami z 10. a 12. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaniami: Viames Agrar Handels GmbH (C-37/06) a ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 23. januára 2006 a 3. februára 2006.

Finanzgericht Hamburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

3. Navyše odvolateľ uvádza, že Komisia porušila zásadu proporcionality a Súd prvého stupňa pokladal za málo relevantné alebo irelevantné nové skutočnosti, z ktorých vyplýva, že nie potrebné vyberanie cla.

1. Je článok 1 nariadenia č. 615/98⁽¹⁾ platný v rozsahu, v ktorom viaže poskytnutie vývozného náhrady na dodržanie smernice 91/628/EHS⁽²⁾ o ochrane zvierat počas prepravy?

4. Napokon odvolateľ tvrdí, že zistenia Súdu prvého stupňa ohľadom skutkových okolností veci samej sú nesprávne alebo prinajmenšom neúplné.

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Je ustanovenie článku 5 ods. 3 nariadenia č. 615/98, podľa ktorého sa vývozná náhrada nevypláca na zvieratá, pri ktorých príslušný orgán na základe ďalších informácií o dodržiavaní článku 1 nariadenia č. 615/98 dospel k záveru, že nebola dodržaná smernica o ochrane zvierat počas prepravy, zlučiteľné so zásadou proporcionality?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/0006, s. 3).

⁽¹⁾ Ú. v. ES. L 82, s. 19.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 340, s. 17; Mim. vyd. 03/012, s. 133.

Vec C-50/06

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Verwaltungsgericht Köln z 26. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Arcor AG & Co. KG proti Spolkovej republike Nemecko, vedľajší účastník konania: Deutsche Telekom AG

(Vec C-55/06)

(2006/C 96/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(2006/C 96/04)

Verwaltungsgericht Köln podal uznesením z 26. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Arcor AG & Co. KG proti Spolkovej republike Nemecko, vedľajší účastník konania: Deutsche Telekom AG, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 2. februára 2006.

Verwaltungsgericht Köln žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 1 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2887/2000 ⁽¹⁾ chápať tak, že podmienky nákladovej orientácie podľa článku 3 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 predstavujú minimálne požiadavky v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava členských štátov sa nesmie odchyliť od tejto úrovne v neprospech užívateľa?
2. Zahŕňa požiadavka nákladovej orientácie podľa článku 3 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 aj kalkulačné úroky a kalkulačné odpisy?
3. V prípade kladnej odpovede na otázku 2:
  - a) Je základom pre výpočet týchto úrokov a odpisov reprodukčná hodnota investičného majetku po odpočítaní odpisov vykonaných do okamihu ohodnotenia majetku alebo je základom pre ich výpočet výlučne reprodukčná časová hodnota vyjadrená v aktuálnych denných cenách v čase ohodnotenia?
  - b) Musia sa náklady uplatnené ako základ pre výpočet kalkulačných úrokov a odpisov, najmä tie, ktoré nemožno priamo priradiť k určitému plneniu (režijné náklady), preukázať v každom prípade prostredníctvom zrozumiteľných dokladov o nákladoch notifikovaného operátora?

- c) V prípade čo len čiastočne zápornej odpovede na otázku b):

Možno náklady namiesto toho preukázať prostredníctvom ohodnotenia na základe analytického nákladového modelu?

Ktoré metodické a iné obsahové požiadavky musí takáto alternatíva ohodnotenia spĺňať?

- d) Má národný regulačný úrad v rámci svojich právomocí podľa článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 pri skúmaní nákladovej orientácie takzvanú diskrečnú právomoc, ktorá podlieha len obmedzenej súdnej kontrole?

- e) V prípade kladnej odpovede na otázku d):

Vzťahuje sa táto diskrečná právomoc najmä aj na metódu výpočtu nákladov, ako aj na otázky stanovenia primeraných kalkulačných úrokov (z cudzieho kapitálu a/alebo vlastného kapitálu) a primeraných dôb odpisovania?

Kde sú hranice tejto diskrečnej právomoci?

- f) Slúžia požiadavky nákladovej orientácie prinajmenšom aj na ochranu práv súťažiteľov ako užívateľov, a síce s tým dôsledkom, že títo súťažitelia si môžu uplatňovať právnu ochranu proti poplatkom za pripojenie, ktoré nie sú orientované na náklady?

- g) Znáša notifikovaný operátor nevýhodu vyplývajúcu z nepreukázateľnosti (dôkazné bremeno), ak náklady nie sú úplne alebo z časti preukázateľné pri výkone dohľadu podľa článku 4 nariadenia (ES) č. 2887/2000 alebo v súdnom konaní, ktoré naň nadväzuje?

- h) V prípade kladnej odpovede na otázky f) a g):

Znáša notifikovaný operátor dôkazné bremeno nákladovej orientácie aj vtedy, ak súťažiteľ ako užívateľ žalobou napadne schválenie poplatkov vydané regulačným úradom podľa vnútroštátneho práva s odôvodnením, že schválené poplatky za pripojenie sú v dôsledku chýbajúcej nákladovej orientácie príliš vysoké?

Odvolanie podané 3. februára 2006: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Jazyk konania: taliančina)

Luigi Marcuccio podal 3. februára 2006 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje L. Garofalo, advokato.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

Zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhom odvolateľa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolateľ tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa obsahuje právne vady z dôvodu:

1. skreslenia a prekrútenia skutočností a tvrdení odvolateľa uvedených v jeho písomných podaniach, z ktorých vyplynuli podstatné skutkové nepresnosti v zisteniach Súdu prvého stupňa;
2. že sa nerozhodlo o niekoľkých podstatných otázkach prejednáwanej veci;
3. procesnej vady takej povahy, ktorá nenapraviteľne poškodila záujmy odvolateľa;
4. úplný nedostatok odôvodnenia niekoľkých rozhodujúcich bodov prejednáwanej veci, najmä z dôvodu nedostatočného dokazovania, zmätočnosti, protirečivosti, nedostatočnosti, neprimeranosti, tautológie, ľubovôle, nezvratnosti a nelogickosti či už hlavných alebo dovodených dôvodov uvedených v odôvodnení;
5. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia článku 26 druhého odseku Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev;
6. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu práva na obhajobu, a neodôvodnené a nelogické neuznanie príslušnej judikatúry;

(¹) Ú. v. ES L 336, s. 4; Mim. vyd. 13/026, s. 83.

7. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu odôvodnenia, a neodôvodnené a nelogické neuznanie príslušnej judikatúry;
8. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu proti-rečivosti odôvodnenia;
9. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu nena-padnutelnosti prípravných úkonov;
10. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu stano-viska;
11. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu nezmeniteľnosti vydaného rozhodnutia.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzne-sením Finanzgericht Köln z 19. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentra-lamt für Steuern

(Vec C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Jazyk konania: nemčina)

Žaloba podaná 6. februára 2006 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike

(Vec C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Minás Konstan-tinidis a Amparo Alcover San Pedro, členovia právneho servisu Komisie, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 6. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/49/ES ⁽¹⁾ z 25. júna 2002, ktorá sa týka posudzovania a riadenia environmentálneho hluku, a v každom prípade tým, že predmetné opatrenia neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 18. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 189, 18.7.2002, s. 12; Mim. vyd. 15/007, s. 101.

Finanzgericht Köln podal uznesením z 19. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern a bol doručení kancelárii Súdneho dvora 8. februára 2006.

Finanzgericht Köln žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Vyplývajú z osvedčenia o štatúte platiteľa dane, ktoré zodpo-vedá vzoru v prílohe B ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov člen-ských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu ⁽¹⁾, záväzné účinky alebo nevyvrátiteľná domnienka pre usadenie podniku v štáte, v ktorom bolo osvedčenie vystavené?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa pojem „pracovisko...“ z ktorého sa uskutočňovali obchodné operácie [sídlo hospodárskej činnosti – *neoficiálny preklad*]“ v zmysle článku 1 bod 1 trinástej smernice vykladať tak, že sa ním rozumie miesto, v ktorom má spoločnosť štatutárne sídlo,

alebo miesto, z ktorého sa prijímajú rozhodnutia obchodného vedenia,

alebo miesto, z ktorého sa prijímajú zásadné rozhodnutia pre bežnú prevádzkovú činnosť?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 331, s. 11; Mim. vyd. 09/001, s. 79.

**Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Rakúskej republike**

(Vec C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Bernhard Schima a Florence Simonetti, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Rakúskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 13 ods. 1 smernice 2001/42/ES⁽¹⁾ o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie a v každom prípade ich neoznáním Komisii, si Rakúska republika nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice,
2. zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2001/42 do vnútroštátneho práva uplynula 21. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30; Mim. vyd. 15/006 s. 157.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uzne-
sením Finanzgericht Hamburg z 23. januára 2006, ktorý
súvisí s konaním: Viamex Agrar Handels GmbH proti
Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Vec C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht Hamburg (Nemecko) podal uznesením z 23. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 17. februára 2006.

Finanzgericht Hamburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Obsahuje ustanovenie článku 5 ods. 3 nariadenia č. 615/98⁽¹⁾ výnimku, v dôsledku čoho je Hauptzollamt povinný preukázať a dokázať predpoklady uvedené v článku 5 ods. 3 nariadenia č. 615/98?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku: Vyžaduje sa pre záver v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 615/98, podľa ktorého nebola dodržaná smernica o ochrane zvierat počas prepravy, dôkaz o porušení smernice 91/628/EHS⁽²⁾ v konkrétnom prípade alebo si orgán splní svoju preukaznú a dôkaznú povinnosť už tým, že uvedie a preukáže okolnosti, ktoré z celkového pohľadu so značnou pravdepodobnosťou svedčia o tom, že smernica o ochrane zvierat počas prepravy nebola dodržaná (ani) vo vzťahu k predmetnému vývozu?
3. Bez ohľadu na odpovede na otázku 1 a 2: Môže orgán odmietnuť vyplatiť (v celom rozsahu) vývozcovi vývoznú náhradu podľa článku 5 ods. 3 nariadenia č. 615/98, ak v súvislosti s predmetným vývozom neexistujú nijaké náznaky, že v dôsledku (prípadného) porušenia smernice 91/628/EHS bola obmedzená pohoda zvierat počas prepravy?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 82, s. 19.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 340, s. 17; Mim. vyd. 03/012, s. 133.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhod-
nutím Oberlandesgericht Stuttgart zo 7. februára 2006,
ktorý súvisí s konaním: Raiffeisenbank Mutlangen e. G.
proti Roland Schabel, vedľajší účastníci konania: 1. pred-
seda Landgericht Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmair**

(Vec C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Jazyk konania: nemčina)

Oberlandesgericht Stuttgart podal rozhodnutím zo 7. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Raiffeisenbank Mutlangen e. G. proti Roland Schabel, vedľajší účastníci konania: 1. predseda Landgericht Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmair a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 21. februára 2006.

Oberlandesgericht Stuttgart žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa smernica Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenená a doplnená smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že poplatky vybrané štátnym notárom za notárske osvedčenie právneho úkonu patriaceho do pôsobnosti tejto smernice v platnom znení, predstavujú daň v zmysle uvedenej smernice, ak podľa uplatniteľnej vnútroštátnej právnej úpravy jednak môžu aj štátni notári vykonávať notársku činnosť, pričom sú sami veriteľmi predmetných poplatkov, a jednak ak sú štátni notári povinní odvádzať z poplatkov za osvedčenie skutočností týkajúcich sa právnych záležitostí obchodných spoločností, na ktoré sa vzťahuje smernica, len paušálnu náhradu výdavkov vo výške 15 % týchto poplatkov do štátnej pokladnice, ale za iné činnosti sú povinní odvieť do štátnej pokladnice poplatky presahujúce (paušálnu) náhradu výdavkov, ktoré používa štát na úhradu svojich výdavkov?

(¹) Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 11.

Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych spoločností proti Rakúskej republike

(Vec C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Carmel O'Reilly a Wolfgang Bogensberger, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Rakúskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Rakúska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2003/9/ES

z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl⁽¹⁾, alebo ich v každom prípade neoznámila Komisii, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

2. zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 6. februára 2005.

(¹) Ú. v. EÚ L 31, 6.2.2003, s. 18; Mim. vyd. 19/006, s. 101.

Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločností proti Švédskemu kráľovstvu

(Vec C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Jazyk konania: švédčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: L. Ström van Lier a R. Lyar, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Švédskemu kráľovstvu.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Švédske kráľovstvo si tým, že prijalo a zachováva v účinnosti daňovú právnu úpravu, podľa ktorej odklad platenia dane z kapitálových ziskov z príjmov, ktoré plynú z predaja obytnej nehnuteľnosti užívanej vlastníkom v prípade, keď daňovník nadobúda náhradnú obytnú nehnuteľnosť, je prípustný len vtedy, ak sa predaný majetok, ako aj nadobudnutý majetok nachádza na švédskom území, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 18, 39, 43 a 56 ods. 1 ES a článkov 28, 31 a 40 EHP;
2. zaviazal Švédske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Švédsky zákon o dani z príjmov obsahuje ustanovenia o odklade platenia dane z prevodu súkromných obytných nehnuteľností a práv k nim. Daňovník môže odložiť zaplatenie dane, ak získa príjmy z kapitálových ziskov z predaja trvalého obydlija vo Švédsku a nadobudol alebo zamýšľa nadobudnúť náhradnú obytnú nehnuteľnosť vo Švédsku a odstáhol sa alebo zamýšľa odstáhoť sa do tejto náhradnej obytnej nehnuteľnosti. Odklad dane však nie je prípustný v prípade, ak sa predaný a novonadobudnutý majetok nachádzajú mimo švédskeho územia. Tieto podmienky predstavujú jasnú prekážku výkonu základných slobôd zakotvených v Zmluve ES a Dohode o EHP.

Švédske predpisy nie sú vhodným prostriedkom na zabezpečenie koherencie švédskeho daňového systému, pretože pokiaľ ide o jednotlivého daňovníka neexistuje žiadny priamy vzťah medzi daňovou výhodou (odklad platenia dane) a kompenzáciou tejto výhody prostredníctvom dane v rámci toho istého zdaňovania. Za týchto okolností sú švédske predpisy neprimerané cieľu, ktorý sa má dosiahnuť.

Žaloba podaná 27. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Slovenskej republike**(Vec C-114/06)**

(2006/C 96/14)

(Jazyk konania: slovenčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Zavvos a Tomáš Kukul v postavení splnomocnených zástupcov, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 27. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Slovenskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 96/48/ES⁽¹⁾ z 23. júla 1996 o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc, prípadne neoznámením týchto ustanovení Komisii, Slovenská republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z jej ustanovení;
- zaviazal Slovenskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. mája 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES, L 235, s. 6.

Žaloba podaná 2. marca 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike**(Vec C-123/06)**

(2006/C 96/15)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Dominique Maidani a Georgios Zavvos, poradcovia právneho oddelenia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 2. marca 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V prednáwanej veci článok 34 smernice 2001/34/ES stanovuje, že členské štáty príjmu všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou do 5. mája 2004 a okamžite o nich informujú Komisiu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 15; Mim. vyd. 06/004, s. 15.

Žaloba podaná 2. marca 2006 Komisiou Európskych spoločenístiev proti Helénskej republike**(Vec C-124/06)**

(2006/C 96/16)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenístiev, v zastúpení: Gerald Braun, člen právneho servisu Komisie a Georgios Zavvos, právny poradca právneho servisu, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 2. marca 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenístiev žalobu proti Helénskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/51/ES z 18. júna 2003, ktorou sa menia a dopĺňajú

smernice 78/660/ES, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročnej a konsolidovanej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, bánk a iných finančných inštitúcií a poisťovní⁽¹⁾, a v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V prejednávanej veci článok 5 smernice 2003/51/ES stanovuje, že členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. januára 2005 a že o tom bezodkladne informujú Komisiu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 178, 17.7.2003, s. 16; Mím. vyd. 17/001, s. 273.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Le
Levant 001 a i./Komisia

(Vec T-34/02) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Pojem zainteresovanej strany — Výzva na predloženie pripomienok — Rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES — Opatrenie daňového odpočtu pri niektorých zámorských investíciách — Rozvojová pomoc spojená so stavbou lodí — Posúdenie podľa článku 87 ods. 1 ES — Povinnosť odôvodnenia“)

(2006/C 96/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: EURL Le Levant 001 (Paríž, Francúzsko) a ďalší žalobcovia, ktorých mená sú uvedené v prílohe rozsudku (v zastúpení: P. Kirch a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Rozet, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2001/882/ES z 25. júla 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom vo forme rozvojovej pomoci pre osobnú loď *Le Levant*, ktorú vyrobil Alstom Leroux Naval pre prevádzku v Saint-Pierre-et-Miquelon (Ú. v. L 327, s. 37)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie 2001/882/ES z 25. júla 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom vo forme rozvojovej pomoci pre osobnú loď *Le Levant*, ktorú vyrobil Alstom Leroux Naval pre prevádzku v Saint-Pierre-et-Miquelon, sa zrušuje.
2. Komisia je povinná niesť svoje vlastné trovy konania a trovy konania žalobcov, vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežných opatrení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 109, 4.5.2002.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 –
Cementbouw Handel & Industrie/Komisia

(Vec T-282/02) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Kontrola koncentrácií podnikov — Články 2, 3 a 8 nariadenia (EHS) č. 4064/89 — Pojem koncentrácia — Vytvorenie dominantného postavenia — Povolenie viazané na dodržanie určitých podmienok — Zásada proporcionality“)

(2006/C 96/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Cementbouw Handel & Industrie BV (Le Cruquius, Holandsko) (v zastúpení: W. Knibbeler, O. Brouwer a P. Kreijger, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne A. Nijenhuis, K. Wiedner a W. Mölls, neskôr Nijenhuis, É. Gippini Fournier a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/756/ES z 26. júna 2002 týkajúceho sa konania o uplatnení nariadenia Rady EHS č. 4064/89, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia za zlučiteľnú so spoločným trhom a dohodou EHP (vec COMP/M.2650 – Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) (Ú. v. EÚ L 282, 2003, s. 1, korigendum Ú. v. EÚ L 285, 2003, s. 52)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca je povinný znášať trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 274, 9.11.2002.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 – II Ponte Finanziaria/ÚHVT(Vec T-194/03) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva obsahujúcej slovný prvok ‚Bainbridge‘ — Skoršie národné slovné, obrazové a trojrozmerné ochranné známky obsahujúce slovný prvok ‚Bridge‘ — Dôkaz o používaní — Používanie v inej forme — ‚Obranné‘ známky — Príbuzné ochranné známky“)

(2006/C 96/19)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Il Ponte Finanziaria (Scandicci, Taliansko) (v zastúpení: P. L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina a M. Boletto, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: M. Buffolo a O. Montalto, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, (Numana, Taliansko) (v zastúpení: D. Marchi, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. marca 2003 (vec R 1015/2001-4), týkajúcej sa námietkového konania medzi Il Ponte Finanziaria SpA a Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 184, 2.8.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. februára 2006 – V/ Komisia(Spojené veci T-200/03 a T-313/03) ⁽¹⁾

(„Úradníci — Prepustenie pre nespôsobilosť — Článok 51 Služobného poriadku — Zjavne nesprávne posúdenie — Zneužitie právomoci — Povinnosť starostlivosti — Právo na obhajobu — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Odôvodnenie — Hodnotiaca správa — Prípustnosť — Záujem na konaní“)

(2006/C 96/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: V (Overijse, Belgicko) (v zastúpení: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Currall, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia, ktorým menovací orgán prepustil žalobkyňu pre nespôsobilosť, ako aj návrh na zrušenie hodnotiacej správy žalobkyne za obdobie 1999/2001

Výrok rozsudku

1. Žaloby T-200/03 a T-313/03 sa zamietajú.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy, ktoré mu vznikli v tomto konaní, ako aj v konaní o vydanie predbežného opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 200, 23.8.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Nestlé/ÚHVT(Vec T-74/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka spoločenstva — Konanie o námietkach — Prihláška obrazovej známky Spoločenstva obsahujúca slovnú zložku ‚QUICKY‘ — Skoršia obrazová národná, medzinárodná ochranná známka a ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovnú zložku ‚Quick‘ — Skoršia slovná národná ochranná známka QUICKIES — Nebezpečenstvo zámery — Zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2006/C 96/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švajčiarsko) (v zastúpení: J. Evrard a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Quick restaurants SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: É. De Gryse a D. Moreau, advokáti)

Predmet veci

Žaloba na neplatnosť proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. decembra 2003 (vec R 922/2001-2) týkajúca sa konania o námietkach medzi spoločnosťou Nestlé SA a Quick restaurants SA

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zmieta.
2. Žalobkyňa sa zaväzuje na náhradu všetkých trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Adam/Komisia

(Vec T-342/04) (¹)

(„Úradníci — Odmeňovanie — Príspevok na expatriáciu — Článok 4 ods.1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Pojem „služba uskutočnená pre iný štát““)

(2006/C 96/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Herta Adam (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Curral a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 2. septembra 2003, ktorým sa žalobkyni zamietol priznať príspevok na expatriáciu stanovený v článku 4 prílohy VII Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zmieta.
2. Každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006 – Standertskjöld-Nordenstam a Heyraud/Komisia

(Spojené veci T-437/04 a T-441/04) (¹)

(„Úradníci — Povýšenie v rámci tzv. ‚druhej časti postupu‘ — Hodnotiace obdobie 2003 — Nezaradenie do zoznamu úradníkov vybraných na účely povýšenia do platovej triedy A3 — Porušenie článku 45 Služobného poriadku a zásady rovnosti zaobchádzania“)

(2006/C 96/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Holger Standertskjöld-Nordenstam (Waterloo, Belgicko) (v zastúpení: T. Demasure, advokát) a Jean-Claude Heyraud (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Curral a G. Berscheid, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrhy na zrušenie rozhodnutí Komisie nezapísať mená žalobcov na zoznam úradníkov s najvyšším počtom bodov za zásluhy na účely povýšenia do platovej triedy A3 v rámci tzv. „druhej časti postupu“ povyšovania za rok 2003

Výrok rozsudku

1. Veci T-437/04 a T-441/04 boli spojené na účely rozsudku.
2. Rozhodnutia Komisie nezapísať mená žalobcov na zoznam úradníkov s najvyšším počtom bodov za zásluhy na účely povýšenia do platovej triedy A3 v rámci tzv. „druhej časti postupu“ povyšovania za rok 2003 sa zrušujú.
3. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 6, 8.1.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006 – Karatzoglou/AER(Vec T-471/04) ⁽¹⁾**(„Dočasný zamestnanec — Zrušenie zmluvy — Článok 47 ods. 2 písm. a) PZOZ — Dodržiavanie ustanovení zmluvy — Legitímna dôvera“)**

(2006/C 96/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania**Žalobca:** Georgios Karatzoglou (Ioannina, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)**Žalovaná:** Európska agentúra pre obnovu (EAR) (v zastúpení: J.-N. Louis, S. Orlandi, X. Martin a C. Manolopoulos, advokáti)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie rozhodnutia EAR z 26. februára 2004 zrušujúceho pracovnú zmluvu žalobcu

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej agentúry pre obnovu (EAR) z 26. februára 2004 zrušujúceho pracovnú zmluvu žalobcu sa zrušuje.
2. EAR je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 57, 5.3.2005.**Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2006 – Centro Europa 7/Komisía**(Vec T-338/04) ⁽¹⁾**(„Článok 86 ods. 3 ES — Zamietnutie sťažnosti — Žaloba o neplatnosť — Námieta nepripustnosti“)**

(2006/C 96/25)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania**Žalobca:** Centro Europa 7 Srl (Rím, Taliansko) (v zastúpení: V. Ripa di Meana a R. Mastroianni, advokáti)**Žalovaná:** Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: P. Oliver a F. Amato, splnomocnení zástupcovia)**Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú:** Mediaset SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Bay, advokát)**Predmet veci**

Návrh na zrušenie listu Komisie zo 4. júna 2004 [D(2004)471] v časti, v ktorej zamietá sťažnosť žalobcu, podľa ktorej Talianska republika porušila ustanovenia článkov 86 ES a 82 ES

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii a vedľajšiemu účastníkovi konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004.**Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 17. februára 2006 – Nijs/Dvor audítorov**

(Vec T-171/05 RII)

(„Konanie o predbežnom opatrení — Úradníci — Nový návrh — Článok 109 rokovacieho poriadku — Nové skutkové okolnosti“)

(2006/C 96/26)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania**Žalobca:** Bart Nijs (Bereldange, Luxembursko) (v zastúpení: F. Rollinger, advokát)**Žalovaný:** Európsky dvor audítorov (v zastúpení: T. Kennedy, J.-M. Stenier a G. Corstens, splnomocnení zástupcovia)**Predmet veci**

Návrh na odklad výkonu rozhodnutia Dvora audítorov z 2. decembra 2004 o povýšení iného úradníka ako žalobcu na miesto hlavného prekladateľa so zaradením do platovej triedy LA 5 v holandskej sekcii prekladateľskej služby generálneho sekretariátu Dvora audítorov

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94, keďže medzi porovnávanými ochrannými známkami neexistuje pravdepodobnosť zámieny, jednak z dôvodu neexistencie podobnosti výrobkov a ochranných znáмок, a jednak z dôvodu, že sa rozlišovacia spôsobilosť namietanej ochrannej známky obmedzuje na grafické stvárnenie.

Žaloba podaná 14. decembra 2005 – Daishowa Seiki/ÚHVT

(Vec T-438/05)

(2006/C 96/27)

Jazyk žaloby: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Daishowa Seiki Co. Ltd (Osaka, Japonsko)
(v zastúpení: T. Krüger, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim, Nemecko)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie R 928/2004-1 prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 7. septembra 2005,
- zaviazat' Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) na náhradu trov tohto konania a trov odvolacieho konania R 928/2004-1.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „BIG PLUS“ pre výrobky triedy 7 (kovové obrábacie stroje a ich časti a držiaky nástrojov) – prihláška ochrannej známky č. 1 073 964

Majiteľ namietanej ochrannej známky alebo označenia: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Namietaná ochranná známka alebo označenie: národná obrazová ochranná známka „Plus“ pre výrobky patriace okrem iného do tried 6 a 8

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia

Žaloba podaná 25. januára 2006 – Trioplast Wittenheim/Komisia

(Vec T-26/06)

(2006/C 96/28)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobca: Trioplast Wittenheim (Wittenheim, Francúzsko)
(v zastúpení: Tommy Pettersson, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- čiastočne zrušiť článok 1 písm. g) rozhodnutia, pokiaľ ide o obdobie, počas ktorého sa žalobcovi pripisuje zodpovednosť za porušenie,
- čiastočne zrušiť článok 2 písm. f) rozhodnutia, pokiaľ ide o výšku pokuty subsidiárne uloženej žalobcovi, alebo subsidiárne znížiť výšku pokuty,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie vo veci COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia [K(2005) 4634, konečné znenie] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), v ktorom bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 17,85 miliónov eur za účasť na zosúladených postupoch v rozpore s článkom 81 ES na trhu s priemyselnými vrecami v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Francúzsku, Luxembursku a Holandsku.

Žalobca nepopiera, že sa zúčastňoval zosúladených postupov až do 23. marca 1999, ale tvrdí, že porušovanie sa z jeho strany skončilo v marci 1999, keď sa o ňom dozvedel nový vlastník – Trioplast Industrier. Žalobca sa preto domnieva, že Komisia sa dopustila omylu v posúdení, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušovania.

Žalobca okrem toho uvádza, že pokiaľ ide o závažnosť porušenia, Komisia mu uložila príliš vysokú základnú sumu, ak sa vezme do úvahy jeho podiel na trhu v porovnaní s ostatnými podnikmi, ktoré sa zúčastnili zosúladených postupov.

Na podporu svojej žaloby žalobca tiež uvádza, že Komisia uplatnila nesprávny spôsob výpočtu výšky pokuty a že mala použiť iný spôsob, ktorý by zohľadnil skutočnosť, že porušenie zo strany žalobcu sa vzťahuje na tri rôzne obdobia, pretože žalobca mal počas trvania porušovania troch rôznych vlastníkov (St. Gobain, FLS a Trioplast Industrier). Podľa žalobcu má spôsob výpočtu použitý Komisiou za následok, že solidárna zodpovednosť FLS a Trioplast Industrier prevyšuje celkovú sumu pokuty, ktorá bola uložená žalobcovi, a že týmto dvom podnikom sa prakticky ukladá solidárna povinnosť platiť aj za obdobie, v ktorom žiaden z týchto podnikov nebol vlastníkom žalobcu.

Žalobca dodáva, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že v predmetnej veci sa na porušenie zo strany žalobcu vzťahujú poľahčujúce okolnosti, pretože jeho účasť na porušení bola vo všeobecnosti malá a pasívna. Okrem toho Komisia podľa žalobcu nezohľadnila pravidlo 10 % zakotvené v nariadení č. 1/2003⁽¹⁾ a mala byť viac zhovievavá.

Napokon žalobca tvrdí, že Komisia porušila zásadu právnej istoty a zásadu proporcionality.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v ES L 1, 2003, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 27. januára 2006 – Justerini & Brooks Limited/ÚHVT

(Vec T-32/06)

(2006/C 96/29)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Justerini & Brooks Limited (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: B. Cordery, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Elia Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Španielsko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 23. novembra 2005 (vec R 36/2005-2) týkajúce sa námietkového konania č. B 605 461, ktoré bolo oznámené 30. novembra 2005,
- zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „J&B“ pre tovary a služby v triedach 14, 18, 21, 25, 33 a 43 (prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 2 696 383)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietkového konania: Elia Canelo Gutierrez

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietkového konania: medzinárodná obrazová ochranná známka „JOB“ pre výrobky v triede 33 (zápis č. 275 247)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: námietka sa zamietá

Rozhodnutie odvolacieho senátu: napadnuté rozhodnutie sa ruší a vracia sa námietkovému oddeleniu na ďalšie konanie

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b), článku 8 ods. 2 bodu iii) a článku 73 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 a procesných náležitostí, tak ako sú obsiahnuté v rôznych pravidlách nariadenia Rady (ES) č. 2868/95.

Žaloba podaná 26. januára 2006 – Bundesverband deutscher Banken/Komisia

(Vec T-36/06)

(2006/C 96/30)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Bundesverband deutscher Banken e. V. Berlin (Nemecko) (v zastúpení: H.-J. Niemeyer a K.-S. Scholz, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie žalovanej [K(2005)3232 konečné znenie] zo 6. septembra 2005 vo veci N 248/04 – Landesbank Hessen-Thüringen,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie K(2005)3232 konečné znenie zo 6. septembra 2005, v ktorom Komisia rozhodla, že oznámený vklad osobitného majetku Hessischer Investitionsfonds do Landesbank Hessen-Thüringen (Helaba) ako vklad tichého spoločníka nepredstavuje štátnu pomoc.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

Po prvé tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia podľa článku 253 Zmluvy o ES.

Po druhé žalobca odôvodňuje svoju žalobu tým, že žalovaná tým, že potvrdila primeranosť dohodnutej odmeny za vklad do Helaba, porušila zásadu trhovo konajúceho investora a tým článok 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

Okrem toho žalobca uvádza, že Komisia nesprávne odpočítala náklady na refinancovanie z dôvodu nelikvidnosti vkladu do Helaba. Z tohoto dôvodu došlo k porušeniu zásady trhovo konajúceho investora a tým k porušeniu článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

Napokon žalobca namieta porušenie práva byť vypočutý, pretože Komisia upustila od začatia konania vo veci formálneho zisťovania ohľadom vkladu do Helaba podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES v spojení s článkom 6 nariadenia (ES) č. 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES

Žaloba podaná 7. februára 2006 – MEGGLE/ÚHVT

(Vec T-37/06)

(2006/C 96/31)

Jazyk žaloby: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg a. Inn, Nemecko) (v zastúpení: T. Raab, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Clover Corporation Limited (North Sydney, Austrália)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie druhého senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 22. novembra 2005 a rozhodnutie o námietke námietkového oddelenia odboru ochranných známk úradu z 30. septembra 2004,

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Clover Corporation Limited

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „HiQ s trojlístkom“ pre tovary tried 5, 29 a 30 (prihláška č. 2 171 114)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, na ktorom sa zakladá námietka: žalobca

Ochranná známka alebo označenie, na ktorom sa zakladá námietka: nemecká obrazová ochranná známka „trojlístok“ pre tovary tried 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 a 33 (č. 980 458) a nemecká obrazová ochranná známka „trojlístok“ pre tovary tried 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33 (č. 396 52 600)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia žalobcu sa zhodujú so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami vo veci T-26/06, Trioplast Wittenheim/Komisia.

Dôvody žaloby: článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94⁽¹⁾ bol nesprávne uplatnený, pretože existuje nebezpečenstvo zámery medzi kolidujúcimi ochrannými známkami. Tieto vykazujú vysokú podobnosť a skoršia ochranná známka má výraznú rozlišovaciu spôsobilosť. Článok 74 ods. 1 prvá a druhá veta nariadenia č. 40/94 bol porušený, pretože žalovaný úrad porušil povinnosť preskúmať uvedené skutočnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochranej známke spoločenstva.

Žaloba podaná 6. februára 2006 – Poľská republika/ Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec T-41/06)

(2006/C 96/33)

Jazyk konania: poľština

Žaloba podaná 9. februára 2006 – Trioplast Industrier/ Komisia

(Vec T-40/06)

(2006/C 96/32)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: Paweł Szałamacha, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Účastníci konania

Žalobca: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Švédsko)
(v zastúpení: Tommy Pettersson, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— vyhlásiť za neplatné rozhodnutie z 18. októbra 2005 vo veci COMP/M.3894, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia medzi Unicredito Italiano SpA a Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG za zlučiteľnú so spoločným trhom,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Návrhy žalobcu

— čiastočne zrušiť článok 1 písm. g) rozhodnutia, pokiaľ ide o obdobie, počas ktorého sa žalobcovi pripisuje zodpovednosť za porušenie,

— čiastočne zrušiť článok 2 písm. f) rozhodnutia, pokiaľ ide o výšku pokuty subsidiárne uložené žalobcovi, alebo subsidiárne znížiť výšku pokuty,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa navrhuje, aby sa rozhodnutie Európskej komisie z 18. októbra 2005 vo veci COMP/M.3894, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia medzi Unicredito Italiano SpA (UCI) a Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (HVB) za zlučiteľnú so spoločným trhom, vyhlásilo za neplatné. Každá z týchto bánk má podiely na bankových inštitúciách v Poľsku a podľa žalobkyne bude následkom navrhutej koncentrácie prevzaté kontroly UCI nad podielom, ktorý drží HVB na poľskom trhu.

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tieto žalobné dôvody:

— porušenie článku 2 ods. 1 nariadenia o koncentráciách ⁽¹⁾ podľa žalobkyne nesprávnym posúdením navrhutej koncentrácie, pričom Komisia nevzala do úvahy históriu bankového sektora v Poľsku, rozsah zahraničných investícií a dôvody, prečo poľská vláda zaviedla obmedzenia pre investície v prípade privatizácie štátnych bánk. Žalobkyňa ďalej uvádza, že Komisia porušila článok 2 ods. 1 nariadenia v rozsahu, v akom pri posudzovaní zlučiteľnosti navrhovanej koncentrácie so spoločným trhom nezohľadnila existenciu a účinky článku 3 ods. 9 privatizačnej dohody ⁽²⁾, ktorý podľa žalobkyne predstavuje právnu bariéru vstupu na trh v zmysle článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia o koncentráciách. Žalobkyňa takisto tvrdí, že Komisia nesprávne zhodnotila koncentrácie na poľskom bankovom trhu a tiež chybné posúdila následky, ktoré by navrhnutá koncentrácia mala na hospodársku súťaž na trhu investičných fondov, ako aj na početné osobitné trhy v rámci poľského bankového trhu,

— porušenie článku 6 ods. 1 nariadenia o koncentráciách, pretože navrhnutá koncentrácia mohla podľa žalobkyne vzbudiť vážne obavy Komisie o jej zlučiteľnosti so spoločným trhom a mala viesť k začatiu konania alebo k druhej fáze vyšetrovania, či navrhnutá operácia spadá do pôsobnosti nariadenia o koncentráciách,

— porušenie článku 11 nariadenia o koncentráciách, porušenie článku 5 vykonávacieho nariadenia ⁽³⁾ a porušenie zásady spravodlivého a riadneho úradného postupu; žalobkyňa zastáva názor, že oznámenie o koncentracii ako ho vykonali dotknuté osoby, bolo neúplné, pretože neobsahovalo žiadnu informáciu o podmienkach privatizačnej dohody, predovšetkým o jej článku 3 a ako také ho Komisia vôbec nemala posudzovať,

— porušenie povinnosti spolupráce vyplývajúcej z článku 10 Zmluvy o Európskom spoločenstve z dôvodu nezohľadnenia oprávnených záujmov Poľskej republiky pred prijatím rozhodnutia, ochranu ktorých zakotvuje článok 21 ods. 4 nariadenia o koncentráciách; podľa žalobkyne mala Komisia pred prijatím rozhodnutia o vyhlásení koncentrácie za zlučiteľnú so spoločným trhom povinnosť podniknúť kroky na získanie plnej informácie o oprávnených záujmoch členských štátov, a *fortiori* pretože sa Komisia mala počas monitorovania poľského bankového trhu pred vstupom Poľskej republiky do Európskej únie možnosť oboznámiť so štruktúrou tohto trhu a Komisia si musela byť vedomá oprávneného záujmu poľskej vlády na zabezpečení uplatnenia a implementácie stratégií demonopolizácie a privatizácie,

— porušenie článku 253 ES a povinnosti uviesť osobitné dôvody rozhodnutia, čím sa podľa žalobkyne sťažuje pochopenie a kontrola zákonnosti procesu, akým Komisia aplikuje právo.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31).

⁽²⁾ Dohoda medzi štátnou pokladnicou Poľskej republiky a Unicredito Italiano SpA a Allianz AG z 23. júna 1999 o predaji akcií Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S. A.

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 802/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88)

Žaloba podaná 21. februára 2006 – Fardem Packaging/ Komisia

(Vec T-51/06)

(2006/C 96/34)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fardem Packaging B.V. (Edam, Holandsko)
(v zastúpení: F. J. Leeftang, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— čiastočne alebo v celom rozsahu zrušiť rozhodnutie určené Fardem,

— znížiť pokutu uloženú Fardem,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), ktorým bola žalobkyňa označená za spoločne a nerozdielne zodpovednú za účasť na kartelovej dohode a ktoré jej ukladá pokutu.

Na podporu svojej žaloby sa žalobkyňa odvoláva na porušenie článkov 81 ES, 253 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ako aj na porušenie zásady riadnej starostlivosti, povinnosti odôvodniť rozhodnutie a zásady rovnosti zaobchádzania.

Žalobkyňa najprv uvádza, že Komisia nepochopila jej námietku týkajúcu sa jej obchodnej politiky pred a po roku 1997. Žalobkyňa nepopiera svoju účasť na kartelovej dohode, poukazuje však na to, že pred rokom 1997 bola úplne závislá od svojej vtedajšej materskej spoločnosti. Po roku 1997 však bola nezávislá a jej úmysly sa postupom času podstatne zmenili.

Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že Komisia vychádza z nesprávneho posúdenia skutkového stavu, pokiaľ ide o účasť žalobkyne v skupinách „Valveplast“, „Benelux“ a „Teppema“, ako aj pokiaľ ide o jej účasť v skupinách „Belgicko“ a „Vrecia-bloky“. Žalobkyňa uvádza, že Komisia bez primeraného uváženia dospela k viacerým záverom, ktoré boli vo vzťahu k istým druhom správania nepresné. Komisia navyše nezohľadnila skutočnosť, že skupiny „Belgicko“ a „Vrecia-bloky“ skončili svoju činnosť pred rokom 1997.

Žalobkyňa navyše tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila skutkový stav, pokiaľ ide o vymedzenie geografického trhu. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukazuje na to, že v Španielsku nedosahuje žiadny obrat a vo Francúzsku iba minimálny.

Žalobkyňa okrem toho vytýka Komisii, že na ňu neaplikovala oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút, a že niektoré skutočnosti uvádzané žalobkyňou nezohľadnila ako poľahčujúce okolnosti.

V súvislosti so stanovením základnej čiastky pokuty žalobkyňa vytýka stanovenie individuálnych trhových podielov na základe dosiahnutých obrátov namiesto na základe tonáže, rozličné zaobchádzanie s kategóriami na základe podielu na trhu a vyjadrenie tohto rozlišovania podľa kategórií, ako aj viazanie základnej čiastky pokuty na každú zo stanovených kategórií.

Nakoniec žalobkyňa uvádza, že Komisia nesprávne rozhodla, že žalobkyňa a spoločnosť Kendrion N.V. tvorili hospodársky celok, v dôsledku čoho bola spoločnosť Kendrion neprávom uložená pokuta za porušenie povinností žalobkyňou.

Žaloba podaná 13. januára 2006 – Harry's Morato/ÚHVT**(Vec T-52/06)**

(2006/C 96/35)

Jazyk žaloby: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Harry's Morato SpA (Altavilla Vicentina, Taliansko) (v zastúpení: Niccolò Ferretti, Giovanni Casucci a Fabio Trevisan, avvocati)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník pred odvolacím senátom: Ferrero OhG mbH

Návrhy žalobcu

- zmeniť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu R 600/2005-1 zo 16. decembra 2005,
- vyzvať ÚHVT, aby okamžite zapísal ochrannú známku „Morato“, ako o to žiada prihláška č. 1 849 439 a jej následné zúženie, z dôvodu chýbajúceho skutočného subjektívneho práva a jej irelevantnosti v súvislosti s kolíziou s ochrannou známkou „MORATO“ a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „Morato“ (prihláška č. 1 849 439) pre výrobky triedy 30

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietkového konania: FERRERO OHG mbH

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietkového konania: nemecká slovná ochranná známka „MORETTO“ (č. 39.707.273) pre výrobky triedy 30

Rozhodnutie námietkového oddelenia: vyhovenie námietke a zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: zánik práv z ochrannej známky „MORETTO“ z dôvodu nepoužívania, ako aj nesprávne uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 (pravdepodobnosť zámenny).

Žaloba podaná 22. februára 2006 – Kendrion/Komisia

(Vec T-54/06)

(2006/C 96/36)

Jazyk konania: holandsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kendrion N.V. (Zeist, Holandsko) (v zastúpení: P. Glazener a C.C. Meijer, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- čiastočne alebo v celom rozsahu zrušiť rozhodnutie určené okrem iných žalobkyni,
- zrušiť alebo znížiť pokutu uloženú žalobkyni,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napadla rozhodnutie Komisie z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), ktorým bola vyslovená zodpovednosť žalobkyne za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a ktorým jej bola uložená pokuta.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa poukazuje na porušenie článkov 81 ES, 253 ES a článku 15 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 z dôvodu, že výroková časť rozhodnutia je v rozpore s jeho odôvodnením. Kým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jej nie vytýkaná individuálna účasť na porušení, výroková časť žalobkyni vytýka porušenie článku 81 ES.

Žalobkyňa okrem toho uvádza, že boli porušené články 81 ES, 253 ES a článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, keďže Komisia nesprávne usúdila, že žalobkyňa a spoločnosť Fardem Packaging B.V. tvoria hospodársky celok, v dôsledku čoho jej neprávom uložila pokutu za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Fardem Packaging B.V..

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia okrem článkov 81 ES, 253 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 porušila tiež všeobecné právne zásady, konkrétne zásadu riadnej starostlivosti, zákaz svojvoľného rozhodovania, zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu proporcionality.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia jej vytýka porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Fardem Packaging, v rozpore s ďalšími rozhodnutiami Komisie, v ktorých nebola konštatovaná zodpovednosť materskej spoločnosti. Okrem toho bola žalobkyni ako materskej spoločnosti uložená vyššia pokuta ako dcérskej spoločnosti, ktorá sa porušenia dopustila. So žalobkyňou sa zaobchádzalo rozdielne ako s inými materskými spoločnosťami, ktoré boli spoločne a nerozdielne zodpovedné za porušenia, ktorých sa dopustili ich dcérske spoločnosti. Pokuta uložená žalobkyni je navyše v rozpore so zásadou proporcionality a zásadou náležitej starostlivosti.

Nakoniec sa žalobkyňa odvoláva na porušenie usmernení k metóde stanovovania pokút najmä tým, že článok 5 písm. b) nebol použitý. Komisia náležite nezohľadnila osobitnú povahu podniku.

Žaloba podaná 22. februára 2006 – RKW/Komisia

(Vec T-55/06)

(2006/C 96/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Nemecko) (v zastúpení: H.-J. Hellmann, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie žalovanej z 30. novembra 2005 týkajúce sa konania podľa článku 81 Zmluvy ES (Prípady K(2005) 4635, konečné znenie, COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), doručené žalobcovi 14. decembra 2005, v rozsahu, v akom sa ho toto rozhodnutie týka,

subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola žalobcovi uložená,

- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie K(2005)4634, konečné znenie z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia. V napadnutom rozhodnutí bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie článku 81 ES, keďže podľa Komisie sa zúčastnil na viacerých dohodách a zosúladených postupoch v sektore priemyselných vriec v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Francúzsku, Luxembursku a Holandsku.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu, podľa ktorej musí byť konanie správneho orgánu zákonné. Metóda, ktorú na uloženie pokuty zvolila žalovaná, nemá oporu v splnomocňujúcom predpise, konkrétne v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962⁽¹⁾ alebo v článku 23 nariadenia 1/2003⁽²⁾. V tejto súvislosti žalobca tiež tvrdí, že boli porušené zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality.

Okrem toho žalobca tvrdí, že bol nesprávne uplatnený článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 a usmernenia k metóde stanovovania pokút. Chybné bolo najmä predloženie a hodnotenie dôkazov vo vzťahu k žalobcovi. Navyiac bola žalobcovi vo svetle predchádzajúcej administratívnej praxe uložená neprimerane vysoká pokuta. Pokiaľ ide o východiskovú sumu pokuty stanovenú podľa závažnosti porušenia, žalobca tvrdí, že s ním vo viacerých ohľadoch nebolo zaobchádzané rovnako ako s ostatnými subjektami, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie určené. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila dĺžku trvania porušenia a nevzala do úvahy poľahčujúce okolnosti. Nakoniec žalobca tvrdí, že článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 bol tiež porušený, pretože pokuta bola

vo svetle uplatnenia Oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút nesprávne stanovená.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 17 Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. č. 13 z 21. februára 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES 2003 L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 17. februára 2006 – Francúzsko/Komisia

(Vec T-56/06)

(2006/C 96/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: G. de Bergues, S. Ramet, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- prednostne, zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu,
- podporne, zrušiť článok 5 tohto rozhodnutia,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutím z 30. júna 1997, ktoré bolo vydané na návrh Komisie v súlade s postupom stanoveným smernicou 92/81/EHS⁽¹⁾, Rada povolila niektorým členským štátom uplatňovať alebo ponechať si v prípade minerálnych olejov určených na osobitné účely znížené sadzby spotrebných daní alebo oslobodenia od týchto spotrebných daní. V štyroch na seba naväzujúcich rozhodnutiach Rada predĺžila platnosť tohto povolenia do 31. decembra 2006. Francúzsku bolo povolené uplatňovať znížené sadzby spotrebných daní alebo oslobodenia od spotrebných daní v prípade ťažkých vykurovacích olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v regióne Gardanne.

Listom z 30. októbra 2001 Komisia oznámila Francúzku svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy ES (2) týkajúce sa oslobodenia od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v regióne Gardanne. V návznosti na toto konanie Komisia 7. decembra 2005 vydala sporné rozhodnutie (3), v ktorom konštatovala, že oslobodenia od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v regiónoch Gardanne, Shannon a na Sardínii, ktoré uskutočnili Francúzsko, Írsko a Taliansko, predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, ktorá je čiastočne nezlučiteľná so spoločným trhom, a vyzvala preto dotknuté členské štáty, aby zabezpečili vrátenie tejto štátnej pomoci.

Predmetnou žalobou Francúzsko navrhuje čiastočne zrušiť toto rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka oslobodenia poskytnutého Francúzskom v regióne Gardanne.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza niekoľko žalobných dôvodov, pričom prvý z nich sa opiera o nesprávny výklad pojmu štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Uvádza, že Komisia sa dopustila právneho omylu, keď predpokladala existenciu štátnej pomoci, hoci neboli splnené všetky podmienky potrebné pre kvalifikáciu ako štátnej pomoci, tak ako sú uvedené v rozsudku Altmark (4), najmä podmienka narušenia hospodárskej súťaže alebo narušenia fungovania vnútorného trhu. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nie je oprávnená navrhnúť Rade, aby táto na základe smernice 92/81/EHS vydala rozhodnutie dovoľujúce oslobodenie od spotrebnej dane a nebránila sa predĺženiu jeho platnosti a súčasne konštatoval, že toto oslobodenie predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Druhý žalobný dôvod žalobkyne sa opiera o chýbajúce odôvodnenie, keďže napadnuté rozhodnutie je v rozpore s odôvodnením Komisie týkajúcom sa zistenia narušenia hospodárskej súťaže.

V treťom žalobnom dôvode, ktorý je podporný, žalobkyňa uvádza, že požiadavka vrátenia štátnej pomoci obsiahnutá v článku 5 napadnutého rozhodnutia je v rozpore so zásadou legitímnej dôvery, zásadou právnej istoty a zásadou dodržania primeranej lehoty. Tvrdí, že osoby, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie, by sa mali môcť odvolávať na zásadu právnej istoty a zásadu legitímnej dôvery do okamihu vydania dotknutého rozhodnutia, a teda nie ako sa Komisia domnieva, do okamihu uverejnenia rozhodnutia o začatí formálneho šetrenia. Žalobkyňa okrem toho uvádza, že nečinnosť Komisie po dobu štyroch rokov od vydania rozhodnutia o začatí konania až do vydania konečného rozhodnutia je rovnako v rozpore

so zásadou legitímnej dôvery, zásadou právnej istoty a zásadou dodržania primeranej lehoty.

(1) Smernica Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúry spotrebných daní z minerálnych olejov (Ú. v. ES L 316, s. 12).

(2) Uverejnené v Ú. v. ES C 30, 2. februára 2002, s. 21.

(3) Rozhodnutie K (2005) 4436 konečné znenie, štátne pomoci č. C 78-79-80/2001.

(4) Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2004, Altmark Trans, C-280/00, Zb. s. I-7747.

Žaloba podaná 17. februára 2006 – Marly/ÚHVT

(Vec T-57/06)

(2006/C 96/39)

Jazyk žaloby: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Marly SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: B. Mouffe, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Rakúsko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie a *quo* v rozsahu, v akom vyhovuje námietke majiteľa slovnej ochrannej známky „TOFIX“,
- zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania, vrátane trov konania pred odvolacím senátom, vynaložených navrhovateľom, ktorým sa nebolo možné vyhnúť a ktoré sú vyúčtované v rozhodnutí a *quo*.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka TOPIX pre výrobky triedy 3 (prihláška č. 2326072)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietkového konania: Erdal Gesellschaft m.b.H.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietkového konania: medzinárodná slovná ochranná známka TOFIX pre výrobky tried 3 a 4

Rozhodnutie námietkového oddelenia: námietke sa vyhovuje pre všetky sporné tovary

Rozhodnutie odvolacieho senátu: žaloba sa zamietá

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94 vzhľadom na to, že existuje vizuálne a koncepcné rozlíšenie medzi kolidujúcimi ochrannými známkami a veľmi veľký rozdiel medzi tovarmi označenými oboma ochrannými známkami.

Žaloba podaná 22. februára 2006 – Halte/Komisia

(Vec T-58/06)

(2006/C 96/40)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens H.A.L.T.E (Neuilly-sur-Seine, Francúzsko) (v zastúpení: J.-L. Lesquins, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- v súlade s článkom 232 ES určiť, že Európska komisia porušila povinnosť konať, pretože nekonala tak, ako mala na základe článkov 87 a 88 tej istej zmluvy,
- nariadiť Komisii, aby prijala všetky opatrenia potrebné na úplné vykonanie rozsudku,
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa združenie zoskupujúce spoločnosti z oblasti dopravy tovaru, prepravy a logistiky navrhuje, aby Súd prvého stupňa určil, že došlo k nečinnosti Komisie tým, že posledná uvedená protiprávne nezačala oficiálne preskúmovacie konanie uvedené v článku 88 ES a nenariadila predbežné opatrenie pozastavenia vyplácania pomoci, proti ktorej namieta žalobca v sťažnosti týkajúcej sa pomoci na reštrukturalizáciu poskytnutej zo strany SNCF, verejnoprávneho podniku vo výlučnom vlastníctve členského štátu Francúzsko, v prospech spoločnosti prepravy tovarov SCS SERNAM.

Na podporu svojej žaloby na nečinnosť žalobca uvádza tvrdenia, ktoré možno v podstate zoskupiť do dvoch žalobných dôvodov.

Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 88 ods. 2 ES. Žalobca uvádza, že uplynutie lehoty v dĺžke viac ako šesť mesiacov od jeho prvej sťažnosti, napriek tomu, že Komisia o prípade vedela, pretože už skôr vydala rozhodnutia, ktorých porušenie bolo predmetom sťažnosti, poukazuje na vážne ťažkosti Komisie pritom, ako posudzovala zlučiteľnosť predmetnej pomoci so spoločným trhom. Preto je podľa žalobcu Komisia povinná začať oficiálne konanie preskúmania pomoci, ktorá je predmetom sťažnosti. Okrem toho žalobca uvádza, že prípadné neoznámenie pomoci francúzskymi orgánmi nezbaňuje Komisiu povinnosti starostlivosti a toho, že je povinná vykonávať svoju vyšetrovaciu právomoc hneď, ako má informácie o štátnej pomoci, ktorá by mohla byť v rozpore so zásadami spoločného trhu, najmä v rámci sťažnosti uvádzajúcej porušenie jej skoršieho rozhodnutia, ktorým boli stanovené podmienky zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom⁽¹⁾.

Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 nariadenia Rady č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (teraz článok 88)⁽²⁾. Žalobca uvádza, že Komisia mala nariadiť predbežné opatrenie pozastavenia vyplácania pomoci, keďže bola podľa žalobcu splnená podmienka objektívnej naliehavosti.

⁽¹⁾ Ide o rozhodnutie Komisie z 20. októbra 2004 o štátnej pomoci čiastočne poskytnutej Francúzskom v prospech podniku Sernam [neoficiálny preklad], K(2004) 3940, konečné znenie.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339, nariadenie vykonané nariadením Komisie č. 794/2004 z 21. apríla 2004 (Ú. v. ES L 182, s. 2; Mim. vyd. 08/004, s. 3).

**Žaloba podaná 16. februára 2006 – Talianska republika/
Komisia****(Vec T-60/06)**

(2006/C 96/41)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: Giacomo Aiello, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2005) 4436, konečné znenie, zo 7. decembra 2005,
- a zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetnou žalobou žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie K(2005) 4436, konečné znenie, zo 7. decembra 2005 týkajúce sa oslobodenia od spotrebnej dane uskutočneného vo Francúzsku, Írsku a Taliansku v prípade minerálnych olejov používaných ako palivo na účely výroby oxidu hlinitého v regióne Gardanne, v oblasti Shannon a na Sardínii.

Vo vzťahu k žalobkyňi sa v tomto rozhodnutí konštatovalo:

- dotknuté oslobodenia sa nevzťahovali na neurčitý počet príjemcov, ale v dôsledku osobitnej štruktúry trhu s oxidom hlinitým priamo zvýhodňovali určité podniky,
- keďže tieto opatrenia neboli včas oznámené, predstavujú novú, nedovolenú štátnu pomoc a túto štátnu pomoc je potrebné za obdobie do 29. marca 1998 kvalifikovať ako čiastočne existujúcu štátnu pomoc,
- do 31. októbra 2003 táto štátna pomoc nebola zlučiteľná s právnou úpravou o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia.

Na odôvodnenie svojich návrhov žalobkyňa uvádza:

- oslobodenie od spotrebnej dane, ktoré stanovujú talianske právne predpisy, nemá selektívny charakter, ale vzťahuje sa na všetky podniky, ktoré využívajú minerálne oleje na výrobu oxidu hlinitého. Skutočnosť, že v Taliansku existuje jediné zariadenie, v ktorom sa využívajú minerálne oleje na

takúto výrobu, má výlučne faktický význam, ktorý nemôže odstrániť nesporne všeobecný rozsah pôsobnosti tohto ustanovenia,

- dotknutú štátnu pomoc je potrebné považovať za existujúcu štátnu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) litery ii) nariadenia (ES) č. 659/1999, keďže Taliansko malo v súlade s právnymi predpismi povolenie Rady ponechať si dotknuté oslobodenie,
- dotknuté oslobodenie je úzko spojené s realizáciou cieľov ochrany životného prostredia, tak ako to vyplýva z vykonávacích predpisov vydaných talianskou vládou a z dohôd, ktoré spoločnosť Eurallumina uzatvorila s regiónom Sardínia a s ministerstvom životného prostredia,
- oslobodenie sa považuje za užitočné pre ekonomický rozvoj regiónu Sardínia,
- Talianska vláda po nadobudnutí účinnosti smernice 2003/96/ES nebola povinná oznámiť sporné daňové zvýhodnenie, keďže článok 18 v spojení s prílohou II tejto smernice výslovne necháva v platnosti dotknuté oslobodenie od spotrebnej dane do 31. decembra 2006. Okrem toho uvedené ustanovenie obsahovo zodpovedajú článku 1 ods. 2 rozhodnutia Rady 2001/224/ES.

Žalobkyňa sa napokon odvoláva na porušenie zásady legitímnej dôvery a domnienky zákonnosti ustanovení Spoločenstva.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – FLS Plast/Komisia**(Vec T-64/06)**

(2006/C 96/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: FLS Plast A/S (Kodaň, Dánsko) (v zastúpení: K. Lasok, QC, a M. Thill-Tayara, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť článok 1 písm. h) a článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia Komisie č. K(2005) 4634 z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia, v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu,
- subsidiárne zmeniť článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia a podstatne znížiť pokutu uloženú spoločne a nerozdielne FLP Plast v rámci výkonu neobmedzenej právomoci Súdneho dvora, zrušiť čiastočne článok 1 ods. 1, pokiaľ sa vzťahuje na žalobcov, a čiastočne zrušiť alebo alternatívne znížiť, tak ako je to vhodné, pokutu, ktorá pre žalobcov vyplýva z článku 2,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa napadnutého rozhodnutia Komisia zistila, že žalobca porušil článok 81 ES tým, že sa zúčastnil na viacerých dohodách a zosúladených postupoch v odvetví priemyselných plastických vriec v Belgicku, Francúzsku, Nemecku, Luxembursku, Holandsku a Španielsku, ktoré pozostávali z určovania ceny, stanovenia spoločných modelov určovania ceny, rozdelenia trhu a pridelenia predajných kvót, rozdelenia odberateľov, dohôd a objednávok, zosúladených ponúk ako odpovedí na verejné obstarávanie a výmeny individualizovaných informácií. Porušenie zo strany žalobcu sa týkalo konania inej spoločnosti, Troplast Wittenheim SA („TW“), o ktorej sa zistilo, že sa zúčastnila na dotknutom karteli. Žalobca bol vlastníkom akcií TW a počas väčšej časti obdobia, za ktoré mu bola pripísaná zodpovednosť, bola TW jeho 100 % dcérskou spoločnosťou. Spoločnosti TW bola uložená pokuta a žalobca bol povinný zaplatiť spoločne a nerozdielne časť tejto pokuty.

Bez toho, aby bola spochybňovaná existencia kartelu alebo účasť jeho bývalej dcérskej spoločnosti, žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila právnej chyby pri stanovení pokuty, ktorú mu uložila. Žalobca poukazuje na to, že časť pokuty uloženej TW, ktorú je žalobca povinný zaplatiť, je zjavne neprimeraná vo vzťahu k obdobiu, počas ktorého vlastnil akcie v TW.

Žalobca ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady zákazu diskriminácie a proporcionality v rozsahu, v akom pripisuje zodpovednosť za konanie TW aj žalobcovi, aj jeho vlastnej materskej spoločnosti, hoci sa Komisia rozhodla neadresovať napadnuté rozhodnutie sprostredkujúcim holdingovým spoločnostiam a ani ho týmto spoločnostiam s výnimkou žalobcu neadresovala.

Žalobca tiež tvrdí, že si nebol vedomý nezákonného konania TW, neovplyvňoval jeho manažment a nebol súčasťou podniku (TW) zúčastneného na porušení uvedenom v napadnutom rozhodnutí, a preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné a malo by byť zrušené.

Alternatívne žalobca žiada, aby Súdny dvor znížil v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci pokutu. V tejto súvislosti uvádza, že pokuta uložená TW bola príliš vysoká, keďže prax ani závažnosť porušenia neodôvodňujú úroveň základnej sumy pokuty; Komisia sa dopustila omylu, keď stanovila trvanie porušenia pre TW; a Komisia neposúdila, či sú pokuty uložené TW a žalobcovi v súlade s pravidlom 10 % maximálnej hranice.

V súvislosti s pokutou, ktorá mu bola uložená, žalobca tiež tvrdí, že je neprimerane vysoká berúc do úvahy absenciu odstrašujúceho účinku, trvanie a intenzitu porušenia. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila chyby tým, že neznížila jeho zodpovednosť v súlade s oznámením o zhovievavosti a predovšetkým tým, že na žalobcu neuplatnila 30 % zníženie, ktoré priznala TW, a odmietla mu priznať zníženie. Nakoniec sa žalobca dovoľáva porušenia zásady *ne bis in idem* a zásady, podľa ktorej by pokuty mali odrážať konkrétne okolnosti žalobcu; v tejto súvislosti poukazuje na to, že hoci bol materskou spoločnosťou TW len 35 % obdobia, v ktorom bola TW súčasťou kartelu, je v zmysle rozhodnutia povinný zaplatiť 85,7 % pokuty uloženej TW.

Žaloba podaná 24. februára 2006 – FLSmidth/Komisia

(Vec T-65/06)

(2006/C 96/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Dánsko) (v zastúpení: J.-E. Svensson, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie č. K(2005) 4634 z 30. novembra 2005 týkajúce sa konania podľa článku 81 ES v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia, v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- subsidiárne, stanoviť pokutu, ktorú je žalobca povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť podľa článku 2 uvedeného rozhodnutia na 0 eur v rozsahu, v akom sa to týka žalobcu,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa napadnutého rozhodnutia Komisia zistila, že žalobca porušil článok 81 ES tým, že sa zúčastnil na viacerých dohodách a zosúladených postupoch odvetví priemyselných plastických vriec v Belgicku, Francúzsku, Nemecku, Luxembursku, Holandsku a Španielsku, ktoré pozostávali z určovania ceny, stanovenia spoločných modelov výpočtu ceny, rozdelenia trhu a pridelovania predajných kvót, rozdelenia odberateľov, dohôd a objednávok, zosúladených ponúk ako odpovedí na verejné obstarávanie a výmeny individualizovaných informácií.

Porušenie zo strany žalobcu sa týkalo konania inej spoločnosti, Troplast Wittenheim SA („TW“), ktorá bola založená na účel účasti v dotknutom karteli. Ďalšia spoločnosť FLS Plast, vo vzťahu ku ktorej bol žalobca holdingom, vlastnila podiel na spoločnosti TW a počas väčšej časti obdobia, za ktorý je žalobca povinný zaplatiť pokutu, bola TW 100 % dcérskou spoločnosťou FLS Plast. Pokuta bola uložená TW a žalobca spolu s FLS Plast sú spoločne a nerozdielne zodpovední za časť tejto pokuty.

Na podporu svojej žaloby žalobca predovšetkým tvrdí, že Komisia správne neuplatnila test zodpovednosti materskej spoločnosti, pretože nepredložila dôkazy o tom, že v súvislosti so žalobcom existovali skutočnosti, ktoré by podporovali predpoklad o vplyve materskej spoločnosti na TW. Žalobca tiež tvrdí, že Komisia v každom prípade neuplatnila správny právny test, keďže na situáciu, ako je tá vo veci samej, kde sa podľa Komisie účasť TW v karteli začala dlho pred jej akvizíciou zo strany žalobcovej dcérskej spoločnosti a táto účasť pokračovala dlho po jej predaji, sa uplatňujú prísnejšie kritériá. Žalobca sa v každom prípade domnieva, že preukázal, že TW o svojom konaní na trhu rozhodla nezávisle a nevykonávala pokyny žalobcu.

Žalobca tiež tvrdí, že skutočnosť, že mu bola pripísaná zodpovednosť, je diskriminačná, neprimeraná a svojvoľná, pretože pri žiadnej zo skupín, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie, nebola

zodpovednosť pripísaná konajúcej dcérskej spoločnosti, materskej spoločnosti a materskej spoločnosti materskej spoločnosti, ako tomu bolo v prípade TW a žalobcu. Okrem toho, aj keď TW predtým patrila do inej skupiny, Komisia nepripísala žiadnu zodpovednosť za účasť TW na karteli žiadnemu z členov tejto skupiny. Nakoniec, zodpovednosť pripísaná žalobcovi je neprimeraná, keďže žalobca je povinný zaplatiť 85,7 % pokuty uloženej TW, hoci mal v tejto spoločnosti podiel len počas 8 rokov z celkových 20, v rámci ktorých bola spoločnosť údajne členom kartelu.

Žalobca sa tiež dovoľáva naposledy uvedených tvrdení v súvislosti so svojim subsidiárnym návrhom, aby mu uložená pokuta bola znížená. Ďalej tvrdí, že pokuta, ktorá mu bola uložená, je neprimerane vysoká, keďže Komisia nestanovila žalobcovi samostatnú základnú sumu pokuty berúc do úvahy absenciu jeho zodpovednosti. Tiež uvádza, že Komisia sa dopustila právnej chyby tým, že nevezala do úvahy určité poľahčujúce okolnosti v jeho prospech.

Nakoniec žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila ďalších právnych chýb tým, že TW pripísala zodpovednosť za obdobie od roku 1982 do roku 1988; uložila tejto spoločnosti pokutu, ktorá je neprimeraná, neprimerane vysoká a prekračuje 10 % maximálneho obratu; a neuplatnila na žalobcu ako vedľajšom zodpovednom zhovievavosť, ktorá bola preukázaná hlavnému zodpovednému TW alebo mu aspoň nepriznala nezávislé zníženie pokút na základe oznámenia o zhovievavosti.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen/Komisia**(Vec T-66/06)**

(2006/C 96/44)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobca: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Nemecko) (v zastúpení: H.-J. Hellmann, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie žalovanej z 30. novembra 2005 týkajúce sa konania podľa článku 81 ES (Prípady K(2005) 4635, konečné znenie, COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), doručené žalobcovi 14. decembra 2005, v rozsahu, v akom sa ho týka,

subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola spoločne a nerozdielne uložená žalobcovi,

— zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie K(2005) 4635, konečné znenie, z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia. V napadnutom rozhodnutí bola spoločne a nerozdielne uložená pokuta spoločnosti RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) a žalobcovi za porušenie článku 81 ES. Podľa Komisie sa zúčastnili na viacerých dohodách a zosúladených postupoch v sektore priemyselných vriec v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Francúzsku, Luxembursku a Holandsku.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu, podľa ktorej musí byť konanie správneho orgánu zákonné. Žalovaná rozhodla o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti žalobcu a RKW bez právneho základu alebo splnomocňujúceho predpisu, ktoré by jej to umožňovali.

Okrem toho žalobca tvrdí, že mu bola pripísaná aj zodpovednosť za porušenie zo strany RKW. Podmienky takejto zodpovednosti stanovené Súdny dvorom neboli splnené. Okrem toho bola podľa žalobcu tým, že mu bola pripísaná zodpovednosť za porušenie zo strany RKW, porušená zásada zákonnosti konania správneho orgánu, pretože metóda, ktorú na uloženie pokuty zvolila žalovaná, nemá oporu v splnomocňujúcom predpise, konkrétne v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962⁽¹⁾. V tejto súvislosti žalobca tiež tvrdí, že boli porušené zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality.

Okrem toho žalobca tvrdí, že bol nesprávne uplatnený článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 a usmernenia k metóde stanovovania pokút. Chybné bolo najmä predloženie a hodnotenie dôkazov vo vzťahu k RKW. Navyše bola RKW vo svetle predchádzajúcej administratívnej praxe uložená neprímerane vysoká pokuta. Pokiaľ ide o východiskovú sumu pokuty stanovenú podľa závažnosti porušenia, žalobca tvrdí, že s RKW vo viacerých ohľadoch nebolo zaobchádzané rovnako ako s ostatnými subjektami, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie určené. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila dĺžku trvania porušenia a nevzala v súvislosti s RKW do

úvahy poľahčujúce okolnosti. Nakoniec žalobca tvrdí, že článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 bol tiež porušený, pretože pokuta bola vo svetle uplatnenia Oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút nesprávne stanovená.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 17. Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. č. 13 z 21. februára 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3).

Žaloba podaná 20. februára 2006 – Elini N.V./ÚHVT**(Vec T-67/06)**

(2006/C 96/45)

*Jazyk žaloby: holandčina***Účastníci konania**

Žalobca: Elini N. V. (Antwerpy, Belgicko) (v zastúpení: F. Cornette a S. Tilsley, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rolex S.A. (Ženeva, Švajčiarsko)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 12. decembra 2005 (R-725/2004-4),

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Elini N. V.

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „Elini“ pre tovary triedy 14 (šperky, hodinky, remienky k náramkovým hodinkám, hodinkové sklíčka, puzdrá a retiazky na hodinky, drahé kamene)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, na ktorom sa zakladá námietka: Rolex S. A.

Ochranná známka alebo označenie, na ktorom sa zakladá námietka: obrazová ochranná známka Spoločenstva „Cellini“ pre tovary zaradené okrem iného do triedy 14 (prihláška č. 1 456 102)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a zamietnutie prihlášky ochrannej známky

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – Stempher a Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher/Komisia

(Vec T-68/06)

(2006/C 96/46)

Jazyk konania: holandsčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Stempher B.V. (Rijssen, Holandsko) a Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C. V. (v zastúpení: J. K. de Pree, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

— zrušiť článok 1 ods. 2 a články 2, 3 a 4 rozhodnutia Komisie K(2005) 4634, konečné znenie, z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia) zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie zo 7. decembra 2005, alebo ho zrušiť prinajmenšom v rozsahu, v akom sa konštatuje, že Stempher porušil článok 81 ES, z tohto titulu je mu uložená pokuta, je vyzvaný ukončiť takéto porušovanie a v budúcnosti sa zdržať konania alebo činnosti opísanej v článku 1 ako aj akéhokoľvek konania alebo činnosti, ktorá sleduje rovnaký alebo podobný cieľ alebo má rovnaké alebo podobné následky, a v akom je toto rozhodnutie určené Stempheru,

— zaviazat' Komisiu znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobcov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia napádajú rozhodnutie Komisie z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia).

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú, že rozhodnutie je v rozpore s článkom 81 ES a s článkami 7 a 23 nariadenia 1/2003⁽¹⁾ z dôvodu, že neexistujú dostatočné dôkazy odôvodňujúce konštatovanie, že žalobcovia porušili článok 81 ES.

Okrem toho žalobcovia uvádzajú, že rozhodnutie je v rozpore s článkom 25 nariadenia č. 1/2003 a predtým platného nariadenia č. 2988/74⁽²⁾, keďže oprávnenie sťažovať vytykané porušenie bolo premlčané.

Podporne žalobcovia uvádzajú, že článok 2 napadnutého rozhodnutia je v rozpore s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a s usmerneniami týkajúcimi sa ukladania pokút⁽³⁾. Závažnosť porušenia, ktoré je žalobcom vytykané, bola nesprávne posúdená a porušenie bolo nesprávne kvalifikované ako veľmi závažné. Žalobcovia navyše tvrdia, že pri uložení pokuty boli zohľadnené nesprávne skutočnosti a nepresné údaje. To malo za následok uloženie neprimerane vysokej pokuty.

Nakoniec žalobcovia uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušilo podstatné formálne náležitosti, ako aj povinnosť odôvodniť rozhodnutie, keďže nebolo vykonané riadne vyšetrovanie a tak porušenie, ktorého sa žalobcovia mali dopustiť, ako ani trh, na ktorom k tomuto porušeniu došlo, neboli správne vymedzené. Podľa žalobcov rovnako neboli vymedzené kritéria, na základe ktorých bola posudzovaná závažnosť porušenia, z ktorého sú obvinení.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2988/74 z 26. novembra 1974 o premlčacej lehote v sťažaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy dopravy a hospodárskej súťaže Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 319, 1974, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 61).

⁽³⁾ Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).

**Žaloba podaná 23. februára 2006 – Aughinish Alumina/
Komisia****(Vec T-69/06)**

(2006/C 96/47)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Írsko)
(v zastúpení: J. Handoll a C. Waterson, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie zo 7. septembra 2005, zaregistrované pod číslom K(2005) 4436 konečné znenie, týkajúce sa oslobodenia od spotrebnej dane z minerálnych olejov používaných ako palivo na výrobu hliníka okrem iného v regióne Shannon, vykonaného Írskom, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne (C 78/2001 [ex NN/2001] – Írsko),
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania, ktoré žalobkyňa v tomto konaní vznikli.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že oslobodenie od spotrebnej dane z ťažkých vykurovacích olejov, používaných ako palivo na výrobu hliníka, poskytované Írskom a inými štátmi do 31. decembra 2003, predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Komisia síce konštatovala, že by sa nemalo žiadať vrátenie pomoci poskytnutej v období od 17. júla 1990 do 2. februára 2002, v rozsahu, v akom bola nezlučiteľná so spoločným trhom, a že pomoc poskytnutá v období od 3. februára 2002 do 31. decembra 2003 bola zlučiteľná so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 ES, pokiaľ jej príjemcovia zaplatili aspoň 13,01 eur za 1 000 kg ťažkého vykurovacieho oleja, súčasne však rozhodla, že tá istá pomoc nebola zlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ jej príjemcovia nezaplatili túto sumu a vyzvala okrem iných aj Írsko na prijatie všetkých opatrení potrebných na to, aby príjemcovia vrátili túto pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Žalobkyňa, írsky podnik, ktorý bol príjemcom údajnej štátnej pomoci, navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie. Na podporu svojej žaloby najprv uvádza, že Komisia nesprávne považovala spornú pomoc za existujúcu pomoc v zmysle článku 88 ods. 1

ES. V tejto súvislosti uvádza tri rôzne dôvody: pomoc bola predmetom záväzného prísľubu, ktorý bol daný pred prístupom Írska; pomoc bola oznámená v januári 1983 a Komisia až v roku 2000 zvažovala, či začne konanie; ak by sa aj táto pomoc mala považovať za nedovolenú pomoc, Komisia nesprávne konštatovala, že ju možno iba čiastočne považovať za existujúcu pomoc v zmysle článku 15 nariadenia č. 659/99⁽¹⁾.

Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zásadou právnej istoty, keďže spochybňuje rozhodnutia, ktoré vydala Rada podľa článku 93 ES a Komisia neuskutočnila konanie, ktoré jej umožňuje článok 8 smernice 92/81⁽²⁾ na účely objasnenia otázky existencie štátnej pomoci alebo iných skutočností, a neusilovala sa ani dosiahnuť zrušenie dotknutých rozhodnutí Rady.

Podľa názoru žalobkyne navyše Komisia nezohľadnila základné požiadavky článkov 3 ES a 157 ES, zamerané na posilnenie konkurencieschopnosti priemyslu Spoločenstva a na zabezpečenie jej nevyhnutných podmienok.

Žalobkyňa sa okrem toho odvoláva na zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty. V tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že Komisia za 17 rokov po oznámení pomoci neprijala žiadne negatívne opatrenia a nenapadla rozhodnutia Rady, ktorými sa oslobodenie predĺžilo do konca decembra 2006.

Konanie podľa článku 88 ods. 2 ES trvalo 43 mesiacov, teda neprimerane dlho, čo je v rozpore so zásadou správneho úradného postupu a zásadou právnej istoty.

Žalobkyňa sa nakoniec domnieva, že Komisia nevykonala riadny prieskum relevantných trhov a ich konkurenčnej štruktúry, hoci to bolo nevyhnutné vzhľadom na to, že samotná Komisia skôr pripustila, že nedošlo k narušeniu hospodárskej súťaže, a s ohľadom na skutočnosť, že Rada odsúhlasila oslobodenie do 31. decembra 2006.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27. 3. 1999, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

⁽²⁾ Smernica Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúry spotrebných daní z minerálnych olejov (Ú. v. ES L 316, 31. 10. 1992, s. 12).

Žaloba podaná 28. februára 2006 – Audi/ÚHVT**(Vec T-70/06)**

(2006/C 96/48)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Nemecko)
(v zastúpení: O. Gillert, F. Schiwiek, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 16. decembra 2005 (odvolanie R 237/2005-2),
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka „Vorsprung durch Technik“ pre výrobky a služby tried 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 a 45 – prihláška č. 3 016 292

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: čiastočné zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: čiastočné zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94, keďže prihlasovaná ochranná známka vykazuje dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť a napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne zistenie o príslušnej skupine verejnosti.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – Groupe Gascogne/Komisía**(Vec T-72/06)**

(2006/C 96/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francúzsko)
(v zastúpení: C. Lazarus, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť články 1 písm. k), 2 písm. i) a 4 ods. 12 rozhodnutia v rozsahu, v akom sú určené Groupe Gascogne a v akom jej uložili pokutu, a zmeniť článok 2 písm. i) tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom spoločnosti Sachsa v rozpore s článkom 15 ods. 2 nariadenia č. 17/62 a článkom 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ukladá pokutu presahujúcu 10 % jej obratu,
- subsidiárne zrušiť článok 2 písm. i) rozhodnutia,
- subsidiárne v druhom rade zmeniť článok 2 písm. i) rozhodnutia a znížiť pokutu uloženú spoločne a nerozdielne spoločnostiam Sachsa a Groupe Gascogne,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2005) 4634, konečné znenie, z 30. novembra 2005 týkajúceho sa konania podľa článku 81 ES (prípád COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), v ktorom Komisia rozhodla, že podniky, ktorým bolo rozhodnutie určené a medzi ktoré patrí i žalobca, porušili článok 81 ES tým, že sa zúčastnili na dohodách a zosúladených postupoch v sektore priemyselných vriec v Belgicku, Francúzsku, Nemecku, Luxembursku, Holandsku a Španielsku. V časti rozhodnutia, ktorá sa týkala žalobcu, Komisia rozhodla, že je so Sachsa Verpackung GmbH spoločne a nerozdielne zodpovedný za porušenie z dôvodu svojho postavenia materskej spoločnosti Sachsa Verpackung. Subsidiárne žalobca navrhuje zrušiť výlučne článok 2 písm. i), na základe ktorého je mu uložená pokuta, a subsidiárne v druhom rade navrhuje zmenu tohto článku s cieľom zníženia uloženej pokuty.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

V prvom žalobnom dôvode, ktorý je hlavným dôvodom, žalobca tvrdí, že Komisia porušila ustanovenia článku 81 ods. 1 ES tým, že mu pripísala spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za konanie spoločnosti Sachsa a tým, že rozhodla, že je spoločne a nerozdielne zodpovedný za zaplatenie pokuty uloženej spoločnosti Sachsa.

V druhom žalobnom dôvode, ktorý žalobca uvádza subsidiárne, tvrdí, že Komisia sa dopustila právnej chyby tým, že nesprávne vyložila pojem podnik v zmysle článku 81 ES a že mu následne uložila pokutu vypočítanú na základe konsolidovaného obratu Groupe Gascogne, hoci podľa žalobcu mala vychádzať z kumulovaného obratu Groupe Gascogne a Sachsa, a nevysvetlila dôvody, pre ktoré by ostatné dcérske spoločnosti Groupe Gascogne mali byť zahrnuté do „podniku“, zodpovedného za konanie Sachsa, ktoré bolo v napadnutom rozhodnutí označené za protisúťažné.

V treťom žalobnom dôvode, predloženom subsidiárne v druhom rade, žalobca tvrdí, že Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že spoločne a nerozdielne uložila spoločnosti Sachsa a Groupe Gascogne údajne neprimerane vysokú pokutu najmä preto, že sa neustila o existencii primeraného vzťahu medzi uloženou pokutou a skutočným obratom Groupe Gascogne v sektore plastických vriec.

Žaloba podaná 27. februára 2006 – Bayer CropScience a i./ Komisia

(Vec T-75/06)

(2006/C 96/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Bayer Crop Science AG (Mohan nad Rýnom, Nemecko) Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Holandsko), Teko AE (Atény, Grécko) a Aragonesas Agro SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

— zrušiť rozhodnutie Komisie 2005/864/ES⁽¹⁾ z 2. decembra 2005 o nezaradení endosulfanu do prílohy I k smernici Rady 91/414/EHS a odňatí povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce túto účinnú látku, a

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica Rady 91/414⁽²⁾ o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (známa ako „smernica o prípravkoch na ochranu rastlín“) stanovuje, že členské štáty nepovolia prípravok, pokiaľ nie je zapísaný v prílohe I smernice. Žalobcovia – výrobcovia endosulfánu – požadujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté zaradenie endosulfánu do uvedenej prílohy.

Na podporu svojej žaloby predovšetkým uvádzajú viacero údajných nezrovnalostí v konaní, najmä: že posúdenie obsiahnuté v tomto rozhodnutí sa zakladá na iných kritériách, než aké sú špecifikované v smernici 91/414, je neúplné a iba selektívne používa údaje, ktoré Komisii poskytli žalobcovia, že nové usmernenia a kritériá Komisie sa uplatnili retroaktívne po podaní žiadosti a predložení údajov zo strany žalobcov a že Komisia odmietla konzultácie so žalobcami o zmene posudkových kritérií a stratégie.

Žalobcovia ďalej uvádzajú, že z hmotnoprávneho hľadiska napadnuté rozhodnutie porušuje článok 95 ods. 3 ES a článok 5 ods. 1 smernice 91/414. Sú toho názoru, že Komisia porušila povinnosť, ktorá jej vyplýva z týchto ustanovení, t. j. povinnosť posúdiť účinné látky a zahrnúť ich do prílohy I s ohľadom na súčasné vedecké a technické poznatky a podmieniť ich zahrnutie do prílohy výlučne splnením podmienok vymenovaných v článku 5.

Žalobcovia tiež uvádzajú porušenie viacerých všeobecných zásad práva Spoločenstva, a to: zásady proporcionality, zásady legitímnej dôvery a právnej istoty, povinnosti starostlivého a nestranného posúdenia, práva na spravodlivé konanie (právo na obhajobu a právo byť vypočutý), zásady kvality a nezávislosti vedeckého posudku, zásady rovnosti zaobchádzania, zásady, že osobitný predpis má prednosť pred všeobecným predpisom a napokon zásady estoppel.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 317, 3.12.2005, s. 25.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 230, 19.8.1991, s. 1; Mím. vyd. 03/011, s. 332.

**Žaloba podaná 13. februára 2006 – Talianska republika/
Komisia****(Vec T-77/06)**

(2006/C 96/51)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Talianska republika (v zastúpení: Paolo Gentili, avvocato dello Stato)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobkyne**

- zrušiť oznámenie č. 14012 z 19. 12. 2005, ktorého predmetom je program POR Sicilia, č. žiadosti o platbu 2005 3489, ktorým sa žiada „dodržať podmienky stanovené listom, ktorý zaslal komisár Barnier 29. júla 2003 vo veci zvoliteľnosti záloh uhradených v rámci schém pomoci“,
- zrušiť oznámenie č. 14134 z 21. 12. 2005, ktorého predmetom je program POR Sicilia, č. žiadosti o platbu SYSFIN 2005 3554, ktorým sa žiada „dodržať podmienky stanovené listom, ktorý zaslal komisár Barnier 29. júla 2003 vo veci zvoliteľnosti záloh uhradených v rámci schém pomoci“,
- zrušiť oznámenie č. 765 z 25. 1. 2006, ktorého predmetom je program PON Vedecký výskum, technologický rozvoj a vyššie vzdelávanie, č. žiadosti o platbu 2005 3784, ktorým sa žiada „dodržať podmienky stanovené listom, ktorý zaslal komisár Barnier 29. júla 2003 vo veci zvoliteľnosti záloh uhradených v rámci schém pomoci“,
- zrušiť oznámenie č. 1459 z 13. 2. 2005, ktorého predmetom je program POR Sicilia, č. žiadosti o platbu SYSFIN 2006 0029, ktorým sa žiada „dodržať podmienky stanovené listom, ktorý zaslal komisár Barnier 29. júla 2003 vo veci zvoliteľnosti záloh uhradených v rámci schém pomoci“,
- zaviazať Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú totožné s tými, ktoré sú uvedené vo veci T-345/04, Talianska republika/Komisia (1).

(1) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 55.

**Žaloba podaná 23. februára 2006 – Sachsa Verpackung/
Komisia****(Vec T-79/06)**

(2006/C 96/52)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* Sachsa Verpackung GmbH (Wieda, Nemecko) (v zastúpení: F. Puel a L. François-Martin, advokáti)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobcu**

- zrušiť články 1 písm. k), 2 písm. i) a 4 ods. 21 rozhodnutia,
- subsidiárne zmeniť článok 2 ods. i) rozhodnutia a znížiť pokutu,
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2005)4634, konečné znenie, z 30. novembra 2005 týkajúceho sa konania podľa článku 81 ES (Prípád COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), v ktorom Komisia rozhodla, že podniky, ktorým bolo rozhodnutie adresované a medzi ktoré patrí i žalobca, porušili článok 81 ES tým, že sa zúčastnili na dohodách a zosúladených postupoch v odvetví priemyselných vriec v Belgicku, Francúzsku, Nemecku, Luxembursku, Holandsku a Španielsku. V časti rozhodnutia, ktorá sa týkala žalobcu, Komisia rozhodla, že sa zúčastnil na jednotlivom a sústavnom porušení a nariadila mu zaplatiť pokutu.

Na podporu svojho prvého žalobného návrhu, ktorý predkladá ako svoj hlavný návrh, sa žalobca odvoláva na tri žalobné dôvody.

Po prvé vytyka Komisii, že sa dopustila zjavného omylu v posúdení, pokiaľ ide o stupeň účasti žalobcu v karteli, a to tým, že dospela k názoru, že sa aktívne zúčastnil na stanovení všeobecných kvót, rozdelení odberateľov a určovaní cien.

Druhý žalobný dôvod vyplýva z nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom Komisia dostatočne právne neodôvodnila účasť žalobcu v nemeckej podskupine kartelu.

V treťom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia ES č. 1/2003 ⁽¹⁾ a článok 15 nariadenia č. 17/62 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom podľa žalobcu Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že žalobca nebol nezávislým podnikom a rozhodla, opäť nesprávne, že Groupe Gascogne, jeho materská spoločnosť, má byť spoločne a nerozdielne zaviazaná na zaplatenie pokuty. Žalobca ďalej uvádza, že Komisia sa

dopustila chyby pri určení časti pokuty, ktorá prináleží žalobcovi za obdobie jeho účasti na porušení a ktorá následne prekročila maximálnu hranicu 10 % jeho obratu.

Na podporu svojho subsidiárneho návrhu žalobca tvrdí, že Komisia neposúdila správne sumu pokuty a že porušila zásadu proporcionality tým, že nesprávne zhodnotila závažnosť a trvanie porušenia a nevezala do úvahy poľahčujúce okolnosti a spoluprácu žalobcu v zmysle oznámenia o zhovievavosti ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES 2003 L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/0021, s. 205).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 17 Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. č. 13 z 21. februára 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3).

⁽³⁾ Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES 2002, C 45, s. 3; Mim. Vyd. 08/002, s. 155).

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE

Žaloba podaná 13. decembra 2005 – Gesner/ÚHVT

(Vec F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Jazyk konania: španielčina)

Účastníci konania

Žalobkyňa: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Dánsko) (v zastúpení: J. Vazquez Vazquez a C. Amo Quiñones, abogados)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 2. decembra 2005, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne z 10. mája 2005 proti rozhodnutiu ÚHVT z 21. apríla 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť o zvolanie posudkovej komisie,
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, do 15. apríla 2005 dočasná zamestnankyňa ÚHVT, trpí od roku 2003 poruchou platničky a rôznymi chorobami chrbtice. Napriek tomu, že sa podrobila chirurgickému zákroku a rôznym lekárske a fyzioterapeutickým ošetreniam, naďalej trpela silnými bolesťami chrbta a skutočnosť, že musela stráviť veľa času v sedacej polohe, zhoršovala jej stav, takže bola nepretržite niekoľko mesiacov v práci neprítomná.

Dňa 11. marca 2005 žalobkyňa podala na ÚHVT žiadosť o zvolanie posudkovej komisie, aby tento orgán rozhodol, že je neschopná plniť svoje pracovné povinnosti v agentúre, a aby jej priznal nárok na invalidný dôchodok.

ÚHVT túto možnosť zamietol na základe dvoch tvrdení. Po prvé preto, že článok 59 Služobného poriadku sa podľa jeho názoru musí vykladať tak, že rozhodnutie o zvolaní posudkovej komisie prináleží menovaciemu orgánu. Po druhé preto, lebo jej práceneschopnosť trvala len 294 dní v priebehu posledných troch rokov, takže nedosiahla požadovanú dĺžku obdobia podľa článku 59 ods. 4 Služobného poriadku.

Vo svojej žalobe žalobkyňa uvádza štyri hlavné žalobné dôvody. V prvom z nich tvrdí, že menovací orgán si nemôže prisvojiť právo zvoliť posudkovú komisiu. Keby tomu tak bolo,

menovací orgán by vopred subjektívne a svojvoľne určil, či je úradník alebo zamestnanec dostatočne chorý nato, aby bol predvolaný pred posudkovú komisiu.

V druhom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je chybné. Uplatnenie časových období podľa článku 59 ods. 4 Služobného poriadku by znemožnilo získanie nároku na invalidný dôchodok tým úradníkom alebo zamestnancom, ktorí nespĺnili požiadavku týchto období, avšak môžu byť práceneschopní z dôvodu úrazu alebo choroby, ktorých príznaky sa prejavujú rýchlejšie.

V treťom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že ustanoveniami, ktoré sa majú uplatniť na zvolanie posudkovej komisie, nemusia byť iba ustanovenia článku 59 Služobného poriadku, ale aj ustanovenia právnej úpravy v oblasti nároku na invalidný dôchodok, t. j. články 31 až 33 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, článok 9 Služobného poriadku a jeho príloha VIII.

V poslednom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zásadou zákazu diskriminácie a zásadou rovnosti zaobchádzania. ÚHVT by zabránil svojmu personálu zvoliť posudkovú komisiu, hoci ostatný personál inštitúcií Spoločenstva túto možnosť pravdepodobne má. Okrem toho, zamestnanci ÚHVT so zmluvou na dobu kratšiu ako tri roky by ťažko získali nárok na invalidný dôchodok, pretože nech už by boli akokoľvek chorí, nikdy by nedosiahli časové obdobie stanovené v článku 59 ods. 4 Služobného poriadku.

Žaloba podaná 13. januára 2006 – Scafarto/Komisia

(Vec F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Jazyk konania: taliančina)

Účastníci konania

Žalobca: Nicola Scafarto (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. D'Antuono a G. Somma, avvocati)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- vyhlásiť, že článok 12 prílohy XIII služobného poriadku je v zmysle článku 241 ES neuplatniteľný,
- zrušiť rozhodnutie, ktorým menovací orgán implicitne zamietol sťažnosť žalobcu podanú proti rozhodnutiu č. 000617 zo 17. marca 2005,
- zrušiť uvedené rozhodnutie v časti, v ktorej menovací orgán zaradil žalobcu do triedy A*6 prvého stupňa namiesto triedy A*8 prvého stupňa,
- zaviazať žalovanú, aby nahradila napadnutú časť uvedeného rozhodnutia časťou, ktorá so spätným účinkom zaradí žalobcu do triedy A*8 prvého stupňa,
- zaviazať žalovanú, aby uhradila žalobcovi celú sumu, ktorú nedostal z dôvodu protiprávnosti napadnutých rozhodnutí, vrátane úrokov,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, ktorý bol uvedený na rezervnom zozname výberového konania EUR/A/155/2000 pre triedy A6 a A7, bol po nadobudnutí účinnosti nového služobného poriadku zamestnaný Komisiou a zaradený do triedy A*6.

Vo svojej žalobe predovšetkým tvrdí, že rozhodnutie o stanovení jeho triedy porušuje článok 31 služobného poriadku.

Ďalej uvádza, že toto rozhodnutie je v každom prípade protiprávne, keďže jeho právny základ, teda článok 12 prílohy XIII služobného poriadku, je protiprávny, lebo porušuje tieto zásady: zásadu právnej istoty, ochrany legitímnych očakávaní, zákazu diskriminácie, rovnosti zaobchádzania, primeranosti a správneho úradného postupu. Napokon a subsidiárne dodáva, že aj keď ochrana legitímnych očakávaní nie je vždy neobmedzená, každá výnimka z nej a každá odchýlka od nej musí byť riadne odôvodnená, pričom táto podmienka nie je v tejto veci splnená.

Žaloba podaná 23. januára 2006 – B/Komisia**(Vec F-7/06)**

(2006/C 96/55)

*(Jazyk konania: francúzština)***Účastníci konania**

Žalobkyňa: B (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie menovacieho orgánu z 10. októbra 2005, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobkyne spolu s rozhodnutím menovacieho orgánu z 26. apríla 2005, ktorým sa žalobkyni odmietla priznať príspevok na expatriáciu,
- zaviazať žalovanú na vyplatenie príspevku na expatriáciu žalobkyni odo dňa jej nástupu do funkcie,
- zaviazať žalovanú na vyplatenie úrokov z omeškania odo dňa rozhodnutia vo veci,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, ktorá je úradníčkou Komisie, napáda rozhodnutie o konečnom určení jej práv, ktorým jej žalovaná odmietla priznať príspevok na expatriáciu.

Na podporu svojej žaloby uvádza v prvom rade porušenie článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII služobného poriadku. Takisto uvádza námietku nezákonnosti v tom zmysle, že uplatnenie podmienky štátnej príslušnosti stanovenej v prvej zarážke uvedeného ustanovenia na úradníkov, ktorí majú štátnu príslušnosť tak členského štátu výkonu práce ako aj iného členského štátu, porušuje zásady nediskriminácie a rovnosti zaobchádzania.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že v každom prípade spĺňa podmienku pobytu stanovenú v druhej zarážke predmetného ustanovenia.

Subsidiárne žalobkyňa uvádza porušenie článku 4 ods. 1 písm. b) prílohy VII služobného poriadku v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje skutočnosť, že žalobkyňa spĺňa tak kritérium štátnej príslušnosti ako aj kritérium pobytu stanovené v tomto ustanovení.

Ďalej žalobkyňa subsidiárne uvádza porušenie článku 4 ods. 3 prílohy VII služobného poriadku v rozsahu, v akom toto ustanovenie nemožno vykladať v tom zmysle, že úradníkovi s dvojakým občianstvom ukľadá vzdať sa občianstva členského štátu výkonu práce na to, aby mal nárok na príspevok na expatriáciu.

Žaloba podaná 5. januára 2006 – André/Komisia

(Vec F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobca: Daniel André (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Jourdan, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie zo 6. októbra 2005, ktorým sa zamietá žalobcovi vyplatiť, za službu uskutočnenú pre Súdny dvor a na jeho žiadosť v dňoch 12. a 13. januára 2005, paušálna náhrada podľa článku 7 Dohovoru, ktorým sa stanovujú pracovné podmienky a mzda konferenčných tlmočníkov zamestnávaných orgánmi Európskej únie [*neoficiálny preklad*],
- zaviazat' žalovanú na náhradu škody utrpenej žalobcom v dôsledku aktu, ktorý zasiahol do práv žalobcu, t. j. na vyplatenie sumy 241,99 eur zodpovedajúcej náhrade, ktorá sa mala vyplatiť, zvýšenej o úroky počínajúc dňom splatnosti náhrady,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, konferenčný tlmočník, poskytuje služby pre rôzne tlmočnicke útvary orgánov Spoločenstva. Jeho služby sa uskutočňujú v rámci pracovných zmlúv stanovujúcich dni a miesta požadovaného tlmočenia. Tieto zmluvy sa, pokiaľ ide o mzdové podmienky, riadia Dohovorom, ktorým sa stanovujú pracovné podmienky a mzda konferenčných tlmočníkov zamestnávaných orgánmi Európskej únie [*neoficiálny preklad*].

V tejto veci žalobca napáda rozhodnutie Komisie, ktorým sa zamietá žalobcovi vyplatiť paušálna cestovná náhrada stano-

vená v článku 7 uvedeného dohovoru, ktorý podrobne upravujú „vykonávacie pravidlá“ nachádzajúce sa v prílohe tohto dohovoru.

Vo svojej žalobe žalobca spochybňuje výklad uvedených ustanovení, ktorý prijala žalovaná, podľa ktorého je vyplatenie uvedenej náhrady podmienené *sine qua non* existenciou ušlého zisku z dôvodu služobnej cesty. Komisia mala usúdiť, že prvým dňom vykonávania práce žalobcu bol 12. január 2005, aj keď tento pracoval pre orgán Spoločenstva už 10. a 11. januára 2005.

Podľa žalobcu text dohovoru neobsahuje, a to ani implicitne, dodatočné podmienky požadované žalovanou. Žalovaná teda nezákonne mení rozsah tohto dohovoru.

Žalobca nakoniec tvrdí, že existencia nadväzujúcich pracovných zmlúv s jedným alebo viacerými orgánmi Spoločenstva neumožňuje odňať mu nárok na spornú náhradu.

Žaloba podaná 9. februára 2006 – Zuleta de Reales Ansaldo/Súdny dvor

(Vec F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobkyňa: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: G. Vandersanden, advokát)

Žalovaný: Súdny dvor Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie menovacieho orgánu Súdneho dvora zo 4. mája 2005 o vymenovaní žalobkyne so zaradením do triedy A*7 stupňa 2,
- navrátiť žalobkyňu do platovej triedy (A*10, stupeň 2), do ktorej mala byť normálne zaradená podľa ustanovení oznámenia o výberovom konaní CJ/LA/25, v ktorom bola vyhlásená za úspešného uchádzača,
- zabezpečiť úplné obnovenie kariéry žalobkyne so spätným účinkom k dátumu jej zaradenia do takto opravenej platovej triedy a stupňa, vrátane úrokov z omeškania,

- v dôsledku toho opätovne stanoviť plat žalobkyne zodpovedajúci platovej triede A*10, stupňa 2 od jej vymenovania a navrátiť jej nárok na dôchodok, výhody a príspevky, na ktoré má právo, ako aj zabezpečiť zohľadnenie povýšenia od toho istého dátumu,
- zaviazať Súdny dvor na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa zúčastnila na výberovom konaní CJ/LA/25, ktorého cieľom bolo vytvorenie zoznamu uchádzačov vhodných na prijatie ako právnych revízorov španielskeho jazyka pre platové triedy LA7/LA6.

Potom ako žalobkyňa uspela v testoch výberového konania bola informovaná, že bola vymenovaná za úradníka v skúšobnej dobe na riaditeľstve prekladov Súdneho dvora od 16. mája 2005 so zaradením do triedy A*7 stupňa 2.

Vo svojej žalobe napáda žalobkyňa skutočnosť, že bola zaradená do nižšej platovej triedy z dôvodu nadobudnutia účinnosti nariadenia Rady č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾.

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody. Prvý pozostáva z námietky nezákonnosti proti článku 12 ods. 3 a článku 13 ods. 2 prílohy XIII služobného poriadku. Druhý spočíva v porušení zásad riadneho úradného postupu, riadnej starostlivosti, transparentnosti, dobrej viery, rovnosti zaobchádzania a nediskriminácie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 27.4.2004, s. 1.

Žaloba podaná 15. februára 2006 – Chevalier Carmana a i./ Súdny dvor Európskych spoločenstiev

(Vec F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobkyne: Giovanna Chevalier Carmana (Paríž, Francúzsko), Alice Coda (Paríž, Francúzsko), Jacqueline Doucet (Paríž, Francúzsko), Françoise Kluss (Ollioules, Francúzsko) (v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaný: Súdny dvor Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyní

- vyhlásiť, že žaloba je prípustná a dôvodná, a to vrátane námietky nezákonnosti, ktorú obsahuje,
- v dôsledku toho zrušiť výkazy dôchodkov žalobkyní z marca 2005, a uplatniť opravný koeficient úrovne hlavného mesta krajiny ich pobytu alebo prinajmenšom opravný koeficient, ktorý by mohol primerane odrážať rozdiely v životných nákladoch v miestach, kde by žalobkyne mali uskutočňovať ich výdavky, a teda mohol zodpovedať zásade primeranosti,
- zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia uvádzané žalobkyňami sú zhodné so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami uvádzanými v rámci vecí F-128/05 Adolf a i./Komisia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 60, 11.3.2006, s. 56.

Žaloba podaná 15. februára 2006 – Abba a i./Európsky parlament

(Vec F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobcovia: Abba a i. (v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobcov

- vyhlásiť, že žaloba je prípustná a dôvodná, a to vrátane námietky nezákonnosti, ktorú obsahuje,
- v dôsledku toho zrušiť výkazy dôchodkov žalobcov z marca 2005, a uplatniť opravný koeficient úrovne hlavného mesta krajiny ich pobytu alebo prinajmenšom opravný koeficient, ktorý by mohol primerane odrážať rozdiely v životných nákladoch v miestach, kde by žalobcovia mali uskutočňovať ich výdavky, a teda mohol zodpovedať zásade primeranosti,

— zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia uvádzané žalobcami sú zhodné so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami uvádzanými v rámci vecí F-128/05 Adolf a i./Komisia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 60, 11.3.2006, s. 56.

Žaloba podaná 15. februára 2006 – Augenault a i./Rada

(Vec F-16/06)

(2006/C 96/60)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobcovia: Françoise Augenault a i. (v zastúpení: G. Vander-sanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcov

- vyhlásiť, že žaloba je prípustná a dôvodná, a to vrátane námietky nezákonnosti, ktorú obsahuje,
- v dôsledku toho zrušiť výkazy dôchodkov žalobcov z marca 2005, a uplatniť opravný koeficient úrovne hlavného mesta krajiny ich pobytu alebo prinajmenšom opravný koeficient, ktorý by mohol primerane odrážať rozdiely v životných nákladoch v miestach, kde by žalobcovia mali uskutočňovať ich výdavky, a teda mohol zodpovedať zásade primeranosti,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia uvádzané žalobcami sú zhodné so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami uvádzanými v rámci vecí F-128/05 Adolf a i./Komisia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 60, 11.3.2006, s. 56.

Žaloba podaná 21. februára 2006 – Vereecken/Komisia

(Vec F-17/06)

(2006/C 96/61)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobca: Marc Vereecken (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie ustanovujúceho orgánu, ktorým bola zamietnutá námietka žalobcu, vydané spolu s rozhodnutím ustanovujúceho orgánu z 19. októbra 2004 a výplatné pásky za mesiace február 2005 a nasledujúce, v rozsahu v akom sa týkajú zmeny platovej triedy žalobcu v triede A*8, ako aj rozhodnutie o pridelení bodov pre hodnotenie, prioritu a kompenzáciu za predĺžené pracovné voľno z osobných dôvodov, vydané ustanovujúcim orgánom,
- oznámiť ustanovujúcemu orgánu účinky, ktoré si vyžaduje zrušenie napadnutých rozhodnutí, a najmä: i) povýšenie žalobcu do platovej triedy A*10 (bývalá A6) s retroaktívnym účinkom od roku 2001, alebo aspoň od 1. októbra 2004, dátumu opätovného dosadenia žalobcu, ii) povýšenie žalobcu aspoň do platovej triedy A*9 s účinnosťou od 1. októbra 2004, iii) pridelenie žalobcovi bodov, na ktoré má právo od jeho povýšenia, vrátane bodov pre hodnotenie, prioritu a prechod za roky 2003, 2004 a 2005,

- zaviazat žalovanú na náhradu majetkovej ujmy utrpenej žalobcom z dôvodu skutočnosti, že nebol povýšený do platovej triedy A*10 od existencie povyšovania v roku 2001 a prinajmenšom od 1. októbra 2004, vrátane jeho účinkov na dôchodok,
- zaviazat žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy utrpenej žalobcom z dôvodu nevypracovania hodnotiacich správ za obdobia 1997-1999 a neprimerane neskoré vypracovanie hodnotiacej správy za obdobie 1999-2001 a správ o služobnom postupe za roky 2003 a 2004,
- zaviazat Komisiu Európskych spoločstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úradník Komisie bývalej triedy A7 bol 1. októbra 2004 opätovne dosadený do platovej triedy A*8, v nadväznosti na trojročné pracovné voľno z osobných dôvodov.

V svojej žalobe sa dovoľáva štyroch žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na chybnom nevypracovaní a neskorom vypracovaní jeho hodnotiacich správ za obdobia

1997-1999 a 1999-2001 a správ o služobnom postupe za roky 2003 a 2004.

V druhom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že jeho zaradenie do platovej triedy A*8 v nadväznosti na jeho pracovné voľno z osobných dôvodov je v rozpore s článkom 6 Služobného poriadku. Toto rozhodnutie porušuje tiež zásadu rovnosti medzi starou a novou kariérou štruktúrou, ako aj zásadu rovnosti zaobchádzania a legitímnej dôvery.

V treťom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že bol diskriminovaný vo vzťahu k úradníkom, ktorí boli funkčne činní, nakoľko z dôvodu, že bol na pracovnom voľne z osobných dôvodov nemal prospech z prechodných opatrení, ktoré boli uplatnené na týchto úradníkov v oblasti povyšovania.

Nakoniec, vo štvrtom žalobnom dôvode žalobca napáda nezohľadnenie dĺžky služobného pomeru, ktorú získal pred a počas svojho pracovného voľna z osobných dôvodov, najmä pokiaľ ide o pridelenie jeho bodov pre kompenzáciu, jeho bodov pre hodnotenie a prioritu. Domnieva sa, že takto bol v porovnaní s pridelenými úradníkmi poškodený.

III

(Oznámenia)

(2006/C 96/62)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 74, 25.3.2006

Ú. v. EÚ C 60, 11.3.2006

Ú. v. EÚ C 48, 25.2.2006

Ú. v. EÚ C 36, 11.2.2006

Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006

Ú. v. EÚ C 10, 14.1.2006

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
